ΙΔΥ ΑΡΧΕΙΑ Ν. ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ
ΔΩΡΕΑ ΑΡΧΕΙΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΜΑΝΙΟΥ
2016

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΑ
ΚΑΤΕΒΛΗΘΗΣΑΝ

ΝΕΒΡΟΠΟΛΗ

ΙΟΥΝΙΟΣ 1979 | Ἀριθμός Φύλλου 19 | ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΕΣΕΝΙΚΟΛΙΤΩΝ
ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ 10. Τ.Τ. 111. ΤΗΛΕΦ. 3248941 — ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ: ΓΙΑΝ. Δ. ΠΑΪΖΑΝΟΣ

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΜΕ ΤΟΝ ΚΟΙΝ. ΣΥΜΒΟΥΛΑ

κ. Περικλῆ Μαλαμίτση

Ὁ Περικλῆς Μαλαμίτσης εἶναι ὁ νεώτερος κοινοτικός σύμβουλος τοῦ χωριοῦ μας. Μὲ γράμμα του στὴ Νεβρόπολη μᾶς ἔκανε γνωστὸ ὅτι εἶχε τὴν πρόθεση μέσα ἀπό τὶς στῆλες τῆς ἐφημερίδας μας νὰ ἀσχοληθεῖ μὲ τὰ προβλήματα τοῦ χωριοῦ.

Ἔτσι τίς μέρες τοῦ Πάσχα μᾶς ἔδωσε τὴν ἑξῆς συνέντευξη:

Π. Μ. Θὰ ἤθελα σάν ἀρχὴ νὰ ἀσχοληθῶ μὲ μερικά προβλήματα τοῦ χωριοῦ μας. Βέβαια τά προβλήματα αὐτά δὲν εἶναι τὰ μόνα, καί ἐλπίζω ὅτι στὸ μέλλον θά μᾶς δοθεῖ ἡ εὐκαιρία νά συζητήσουμε καί γιά τά ὑπόλοιπα. Σάν πρῶτο πρόβλημα θά ἤθελα νά ἀναφέρω τό πρόβλημα τῶν σφαγείων. Ἡ σημερινὴ κατάσταση εἶναι ὡς ἑξῆς:

Τὰ ζῶα ποὺ ἐκτρέφουν οἱ Μεσενικολίτες γιὰ νὰ σφαχτοῦν πρέπει νά κατεβοῦν στὰ σφαγεῖα ὅπου θά τούς γίνει καί ὁ ἀπαραίτητος ὑγειονομικός ἔλεγχος.

Ἡ κατάσταση αὐτὴ ζημιώνει οἰκονομικά τούς χωριανούς γιατὶ τούς ὑπβάλλει σὲ περιττὰ ἔξοδα γιά τὴ μεταφορὰ τῶν ζώων. Ἐπί πλέον ἡ οἰκονομικὴ αὐτή ἐπιβάρυνση κάνει διστακτικούς μερικούς νά κατεβάσουν τά ζῶα στὰ σφαγεῖα μὲ ἀποτέλεσμα νά τά σφάζουν στό χωριό χωρίς κανένα ὑγειονομικό ἔλεγχο, καί νά κινδυνεύει ἄμεσα ἡ ὑγεία τῶν κατοίκων.

Ν: Πέστε μας πῶς ἀκριβῶς θὰ λυθεῖ αὐτό τὸ πρόβλημα;

Π.Μ.: Παλιότερα εἶχε γίνει μιὰ κίνηση ὥστε νά γίνουν σφαγεῖα ἀνάμεσα στὸν Μεσενικόλα καί τὸ Βουνέσι. Τελικὰ ὅμως τὰ σφαγεῖα δὲν ἔγιναν ἐπειδὴ θεωρήθηκε ἀνυπέρβλητο τό πρόβλημα νά ἔρχεται ἕνας κτηνίατρος τὴν ὁρισμένη γιά σφάξιμο μέρα γιά νά σφραγίζει τό κρέας.

Ὅπως καταλαβαίνετε τό πρόβλημα αὐτὸ λύνεται πολὺ εὔκολα. Τὸ βασικό πρόβλημα εἶναι νά δημιουργηθοῦν οἱ ἀπαραίτητες ἐγκαταστάσεις

Ν.: Ποιὰ συγκεκριμένα νομίζετε ὅτι θὰ εἶναι τὰ πλεονεκτήματα τῆς κατασκευῆς τῶν σφαγείων στό χωριό μας;

Π. Μ. α) Νομίζω ὅτι θὰ ἐξασφαλιστεῖ ἡ ὑγεία τῶν κατοίκων, ποὺ κινδυνεύει ἀπό τήν ἀνεξέλεγκτη σφαγὴ τῶν ζώων ποὺ γίνεται σήμερα.

β) Θὰ δημιουργηθεῖ στό χωριό μας ἐμπορικὴ κίνηση ὅσον ἀφορᾶ τὸ κρέας καί τὰ ζωντανὰ ζῶα.

γ) Θά προσφερθεῖ ἐργασία καί κατὰ συνέπεια οἰκονομικοί πόροι σὲ κατοίκους τοῦ χωριοῦ μας. Ὅλοι μας ξέρουμε ὅτι τό βασικό πρόβλημα τῶν Μεσενικολιτῶν εἶναι τὸ οἰκονομικό.

δ) Θὰ ἀποκτήσει ἔσοδα ἡ Κοινότητα.

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗ ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΗ

Ἡ περιοχὴ τοῦ χωριοῦ μας ἀνήκει στὴ Β΄ Τουριστικὴ ζώνη. Στὰ πλαίσια τῆς τουριστικῆς ἀξιοποίησης τῆς περιοχῆς ἔχει ἐγκριθεῖ ἡ διαπλάτυνση τοῦ δρόμου πρός τὸ τσαρδάκι. Ἐδῶ ἡ δική μας θέση πρέπει νά εἶναι σαφής. Ὁ δρόμος πρέπει νά γίνει περιφερειακός ὥστε νά περάσει ἀπό ὅλα τὰ χωριά τῆς Νεβρόπολης. Μόνο ἔτσι θά γίνει σωστὴ καί πλήρης ἀξιοποίηση τῆς περιοχῆς. Πρότεινα σ' ὅλους τούς προέδρους τῶν χωριῶν νά δημιουργηθεῖ μία ἐπιτροπή, ἡ ὁποία θά πάει στὸν Ε.Ο.Τ. γιά νά συζητήσει τό πρόβλημα τῆς τουριστικῆς ἀνάπτυξης τῆς περιοχῆς.

Μὲ τὸ σημερινό ρυθμὸ κατασκευῆς τοῦ δρόμου ὥσπου νά φτάσει ὁ δρόμος στὸ χωριό μας θὰ ἔχει ἀρχίσει νά χαλάει ἀπό κάτω. Πρέπει ἄμεσα νὰ ἐπιτοχυνθεῖ καί ἡ κατασκευή τοῦ δρόμου ἀλλά καί ὁλόκληρο τό πρόγραμμα τῆς τουριστικῆς ἀνάπτυξης τῆς περιοχῆς.

Ἡ ΑΠΟΧΕΤΕΥΣΗ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

Παρὰ τὸ ὅτι τό χωριό μας εἶναι ἀπό τὰ λίγα χωριά ποὺ διαθέτουν ἀποχετευτικό δίκτυο,

(Συνέχεια στὴν 2η Σελίδα)

ΠΑΤΡΙΩΤΕΣ ΜΑΣ ΣΤΙΣ ΑΝΑΤΟΛ. ΧΩΡΕΣ

Πολλὰ εἶναι τὰ γράμματα ποὺ πήρσιμε ἀπό συγχωριανούς μας τῶν ἀνατολικῶν χωρῶν, γεμάτα νοσταλγία καί παράπονο. Ἕνα ἀπὸ αὐτὰ δημοσιεύεται στὸ σημερινό μας φύλλο.

Ἡ ΝΕΒΡΟΠΟΛΗ σάν τοπικὴ ἐφημερίδα δὲν μπορεῖ νά μείνει ἀσυγκίνητη μπροστὰ στὸ δράμα τόσων ἀθώων ὑπάρξεων.

Τριάντα χρόνια ἔχουν περάσει, χωρίς νά λυθεῖ τὸ ζήτημα τῶν πολιτικῶν προσφύγων, ὅταν οἱ περισσότεροι ἀπ' αὐτούς ἦταν ἁπλοί στρατιῶτες στόν ἐμφύλιο καί δὲν εἶχαν γεννηθεῖ, ἐνῶ ἡ ἡγεσία τους ἔχει ἀπὸ καιρὸ ἐπιστρέψει καί νόμιμα «πολιτεύεται» στὴν δημοκρατική Πατρίδα μας.

Ἑνώνοντας τὴν φωνὴ μας μὲ τούς τόσους καί τόσους ποὺ ἀπασχολεῖ τό θέμα αὐτό, κυβέρνηση, ἀντιπολίτευση, σχετικὲς ἐπιτροπές, εὐχόμαστε, μιὰ καὶ ἀναγνωρίζεται ἀπό τὴν Κυβέρνηση πὼς τό θέμα εἶναι ὥριμο, σύντομα νὰ ὑλοποιηθοῦν οἱ προσπάθειες, γιά τὴν ὅσο τό δυνατόν γρήγορη ἐπάνοδο τῶν πολιτικῶν προσφύγων στὴν πατρίδα τακτοποιημένοι ἀσφαλιστικά, συνταξιοδοτικά, περιουσιακά, πρίν πεθάνουν μὲ τὸν καημὸ τῆς ξενητιᾶς καί εἶναι δῶρο ἄδωρο.

Η ΣΥΝΤΑΞΗ

Μεσενικολίτικες εἰκόνες

ΧΑΒΟΥΖΑ

Τοῦ Γιάννη Δ. Παϊζάνου

Εἶναι γνωστὸ τὸ ὄνομα αὐτό ἀπὸ τὴν δραματική της ἱστορία, τόσο γιὰ τούς κατοίκους τοῦ Κερατσινίου τοῦ Πειραιᾶ, ὅσο καί γιά τόν κρατικό προϋπολογισμό καί ἰδιαίτερα τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίων Ἔργων μὲ τὴν κατασπατάληση ἑκατομμυρίων δραχ. τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ χωρίς ἀποτέλεσμα θετικό.

Ἔτσι ἡ ΧΑΒΟΥΖΑ τοῦ Μεσενικόλα ἀποκτάει ἰδιαίτερη σημασία ποὺ ἀξίζει τὴν προβολή της.

Ἐλάχιστα, ἄν ὄχι κανένα χωριό, δὲν ἔχει νά ἐπιδείξει ἐξυγιαντικὰ ἔργα σάν τοῦ Μεσενικόλα. Οἱ ἀγωγοί γιά τὰ νερὰ τῆς βροχῆς καί τίς βρύσες ἀπάλλαξαν τὸ χωριό ἀπό τίς πλημμύρες καὶ τὴν μόνιμη λασπουριά. Ἔμεινε ὅμως νὰ ἀντιμετωπισθεῖ τὸ σκουπιδομάνι.

Εὐτυχῶς μὲ τίς φροντίδες τοῦ ἐκλεκτοῦ συμπολίτη μας κ. Κώστα Βασαρδάνη, ἀντιμετωπίσθηκε καὶ αὐτό.

Πείθοντας τὴν ἀδελφή του Ἀγορίτσα (Νασιάκου) καί τήν νύφη του Πηνελόπη Χαρ. Βασαρδάνη, γιὰ τὴν ἀναγκαιότητα τῆς κατασκευῆς τῆς ΧΑΒΟΥΖΑΣ στὶς Μελίστρες, συγκέντρωσε 5 χιλ. ἀπό τήν πρώτη, 3 χιλιάδες ἀπό τὴν δεύτερη, ἔβαλε κι' αὐτός 7½ χιλ. καὶ ἡ Χαβούζα ἔγινε πραγματικότητα, γιὰ νὰ γλυτώσει τὸ χωριό μας ἀπό τήν ἀπαράδεκτη κατάσταση τῶν σκουπιδιῶν.

Οἱ χωριανοί μας τὴν ἀγάπησαν καί εἶναι συγκινητικὲς μερικὲς περιπτώσεις, βλέποντας π. χ., νοικοκυρὲς προχωρημένης ἡλικίας νά φορτώνουν τὰ σκουπίδια στὸ ζῶο, νά τὰ πᾶνε στὴ ΧΑΒΟΥΖΑ.

Σὸ πρόγραμμά μας εἶναι νά γίνουν παρόμοια ἔργα καί σ' ἄλλα σημεῖα τοῦ χωριοῦ γιὰ νὸ μή παλαιοπροοῦνται οἱ συγχωριανοί μας. Μά ὡς τότε ὅλοι μας πρέπει νὰ καπαλάβουμε ὅτι γιὰ νὰ εἶναι νοικοκυρεμένο τὸ χωριό μας, γιά νὰ τραβήξει τό Τουριστικό ρεῦμα ποὺ ὅλο καί δυναμώνει, γιά ν' ἀφήσει καλό ὄνομα, στούς ἀνθρώπου ποὺ θὰ κατακλύζουν ἀπό ὅλα τά μέρη τῆς Ἑλλάδος τίς αἴθουσες τοῦ Πνευματικοῦ Κέντρου καὶ τοῦ Ξενώνα, ποὺ εἶναι στὸ τέλος τους.

Πρέπει ἀπό τώρα οἱ χωριανοί ὄχι μόνο νὰ συνηθίσουν νά ρίχνουν τά σκουπίδια τους στὴ Χαβούζα, ἀλλά καὶ νὰ φροντίζουν οἱ γείτονες νὰ ἀναλάβουν ἕνα τμῆμα τοῦ δρόμου τό ὁποῖο θὰ σκουπίζουν μετὰ τὸ πέρασμα τῶν ζώων φεύγοντας ἤ γυρίζοντας ἀπό τὴν βοσκή.

Πέρα ἀπό τὴν καθαριότητα θά ἔχουν ὄφελος καί τὴν κοπριά, ποὺ μαζί μὲ τὴν κοπριὰ τῶν δικῶν τους ζώων, ποὺ πρέπει νὰ βροῦν τρόπο νὰ μήν ἐνοχλεῖ τούς ἴδιους, τούς γείτονες καί τούς περαστικούς, ἀλλὰ καὶ τὴν τακτικὴ μεταφορά της στὰ κτήματα γιὰ χώνεμα, ἰδιαίτερα τὸ καλοκαίρι.

Κάτι τέτοιο γίνεται καί τώρα, ὅπως διαπίστωσα σὲ μιὰ σύντομη βόλτα στούς δρόμους τοῦ χωριοῦ, στήν προσπάθειά μου νά ζήσω στιγμὲς τῆς παιδικῆς μου ἡλικίας.

Στὸ μπάσιμο τοῦ χωριοῦ, στόν κεντρικό δρόμο 28 Ὀκτωβρίου σάν βιτρίνα, οἱ πολυάριθμες γλάστρες καὶ τὰ πολυποίκιλα λουλούδια τῆς τεράστιας βεράντας τῆς κυρίας Εὐτυχίας Β. ΨΗΜΜΕΝΟΥ, ἀνοίγουν τὴν ψυχὴ κάθε ἐπισκέπτη. Ὅλα γύρω ἄσπρα, φρεσκοσασβεστωμένα. Ὁ δρόμος ἄφθαστα καθαρός,

(Συνέχεια εἰς τὴν 6 σελίδα)

ΤΟ ΝΕΡΟ

Ὅταν ἡ «Ν.» ἦταν στὸ πιεστήριο ἐπικοινώνησα τόσο μὲ τὸν Δικηγόρο στὴν Ἀθήνα κ. Γιῶργο Ζαχαρόπουλο ἀπό τὴν Καστανιά, ὅσο καί μὲ τόν θερμὸ ὑποστηρικτὴ τῆς ὑπόθεσης τοῦ ΝΕΡΟΥ χωριανό μας ἀνώτ. ὑπάλληλο τῆς Νομαρχίας κ. Ἀπόστολο Γ. Σταφυλᾶ ποὺ μὲ διαβεβαίωσαν πώς ὅποια καί ἄν εἶναι ἡ ἀπόφαση τοῦ Σ. τ. Ε. τὸ νερό θὰ τρέχει στὰ 3 χωριά μας ἀνεμπόδιστα, μέ τὴν λήψη τῶν ἐνδεικνυομένων μέτρων.

Θά ἦταν παράλειψη νά μὴν εὐχαριστήσουμε τόν δικηγόρο κ. Γιῶργο Ζαχαρόπουλο ποὺ γιά τίς μέχρι τώρα ἐνέργειές του γύρω ἀπό τό ΝΕΡΟ δὲν πῆρε δεκάρα, ξεπληρώνοντας ὅπως μοῦ εἶπε, τὴν κατοχική φιλοξενία του, στὰ 3 χωριά.

ΜΕΣΕΝΙΚΟΛΙΤΙΚΑ ΝΕΑ

★ Τοῦ ἀντοπροκριτή μας κ. Παν. Ποδηματᾶ

—Μὲ 45 ἐκδρομεῖς, ἀπ' τὸ Μεσενικόλα, πραγματοποιήσαμε μιὰ εὐχάριστη ἡμερήσια ἐκδρομή, τὴν Κυριακή 13 Μαΐου, μέσω Γλύφας Βόλου, ἀπ' ὅπου μὲ Φέρρυ Μπόουτ περάσαμε στὴν Εὔβοια γιά νὰ ἀπολαύσουμε τίς ὑπέροχες παραλιακὲς ἀκτές της καὶ θαυμάσαμε τὰ ἀξιοθέατά τά της, Αἰδηψώ, τὴ Μονή τοῦ Ἅϊ Γιάννη Ρώσου, τὴν ἐκκλησία τῆς Φανερωμένης στὴν Ἀρτάκη ὅπου παραστατικότατα εἰκονίζεται ὁ βίος τοῦ Χριστοῦ ἀπό τή γέννηση μέχρι καί τὴν ἀνάστασή του, καί τέλος τὴ Χαλκίδα μὲ τὰ νερά τοῦ Εὐρίπου, μὲ τὴν ἄμπωτις καί παλίρροια.

—Προωθητήρα γιὰ τὴ διάνοιξη ἀγροτικῶν δρόμων στὴν ἀμπελοφυτευμένη περιοχὴ τῆς Κοινότητας διέθεσε τὸ Νομαρχιακὸ Ταμεῖο Καρδίτσης, Προϊστάμενος τοῦ ὁποίου εἶναι ὁ συγχωριανός μας Ἀπόστολος Σταφυλᾶς, ἔτσι νέος δρόμος ἀνοίχτηκε ἀπὸ τὰ Κοντογιάννια μέχρι τίς Λάκκες, θὰ συνεχιστεῖ πρός τίς Ἀσβεσταριές καί ὅπου ἀλλοῦ ἐπιβάλλεται ἡ διάνοιξη δρόμου γιά τὴ δευκόλυνση τοῦ τρυγητοῦ καί τὴν ἀξιοποίηση τῶν κτημάτων τῆς ὅλης περιοχῆς.

—Μὲ πολυσέλιδο ἐρωτηματολόγιο πρός τὴ Κοινότητα, τό ἐθνικό ἵδρυμα «Βασιλεύς Παῦλος», πληροφορήθηκε τὴν κίνηση καί τὴ λειτουργία τοῦ Γυμνασίου Μεσενικόλα προκειμένου νά δημιουργήσει Μαθητικὴ Ἑστία γιά τὴ στέγαση καὶ σίτιση τῶν μαθητῶν τῶν ἄλλων χωριῶν ποὺ φοιτοῦν σ' αὐτό. Τίς πιό πέρα ἐνέργειες θά πρέπει ν' ἀναλάβει ἡ διοίκηση τοῦ Συλλόγου, ἡ ὁποία ἐνημερώθηκε ἔγκαιρα, ὥστε νά μή χαθεῖ ἡ ἀξιόλογη αὐτὴ εὐκαιρία.

—Ἀνάρπαστο γίνεται τό, ἀρίστης ποιότητας, κρασί, μὲ τό ὄνομα «ΕΡΑΤΩ», ποὺ ἐμφιάλωσε καί κυκλοφόρησε τὸ Οἰνοποιεῖο τῆς Ἑνώσεως Συν)σμῶν Καρδίτσης, κατασκευασμένο ἀποκλειστικά ἀπό τὸ σταφύλι «Μαῦρο Μεσενικόλα». Ἡ ἐμφιαλωμένη ποσότητα ἀνέρχεται σὲ 10 τόννους, ἡ δὲ τιμή του ὁρίστηκε σὲ 60 δραχ. τό μπουκάλι.

—Καταρτίστηκε καί δημοσιεύτηκε τὸ Μητρῶο ἀρρένων τῆς Κοινότητας τῶν γεννηθέντων ἀγοριῶν τὸ ἔτος 1978, προκειμένου νά σταλεῖ τοῦτο στὴ Νομαρχία γιά ἐπικύρωση. Αὐτοὶ ποὺ γράφτηκαν εἶναι: 1) Καλλιᾶς ἀβάπτ. τοῦ Κων)νου. 2) Μα

(Συνέχεια στὴν 5η Σελίδα)

Σύλλογος Μεσενικολιτῶν Καρδίτσας

Τὸ Διοικητικό συμβούλιο ζήτησε καί πῆρε τὴν ἄδεια ἀπό τὴν Κοινότητα νὰ ἰσοπεδώσει χῶρο στὴ θέση «Καστανιές» γιά τὴ δημιουργία κέντρου ἀναψυχῆς.

Σὰν ἀρχὴ θά γίνει ἀναψυκτήριο μὲ προοπτικὴ τὴ δημιουργία μεγάλου ψυχαγωγικοῦ κέντρου. Στόν ἴδιο χῶρο θὰ μποροῦσε νά γίνει καί παιδική χαρὰ ποὺ θὰ ἐξυπηρετεῖ τὰ παιδιά τῶν ἐπισκεπτομένων τό κέντρο. Ἀκόμα ὁ χῶρος θά εἶναι πρόσφορος καί γιά νὰ γίνεται ἡ γορτὴ τοῦ κρασιοῦ ποὺ θὰ μποροῦσε νὰ ἀποτελέσει μέσο προβολῆς τῆς Ἕνωσης γεωργικῶν συνεταιρισμῶν Καρδίτσας.

Ἀπ' τὴν πλευρά της ἡ Ἕνωση θὰ μποροῦσε νὰ χρηματοδοτήσει τὴ γιορτὴ αὐτή.

—Ὁ Σύλλογος Μεσενικολιτῶν Καρδίτσας θὰ κυκλοφορήσει Κασσέτα μὲ παραδοσιακά τραγούδια τοῦ χωριοῦ μας.

Ὅπως ξέρουμε ὅλοι, ἡ δημοτική παράδοση τοῦ χωριοῦ μας εἶναι ἀρκετὰ πλούσια καὶ ὑπάρχουν παλιότεροι καί νεώτεροι Μεσενικολίτες ἱκανοί νά τραγουδήσουν στὴν κασσέτα αὐτή.

Ἡ ΝΕΒΡΟΠΟΛΗ θὰ μᾶς βοηθήσει στὸ νά φτάσει ἡ κασσέτα σ' ὅλους τούς Μεσενικολίτες.

Π. ΜΑΛΑΜΙΤΣΗΣ

Ἀποχαιρετισμὸς στὸ Μάρκο

Ἀπὸ τὸν Μπάρμπα τοῦ Βάγια

Ο ΣΠΑΡΑΓΜΟΣ ΤΗΣ ΜΑΝΑΣ

Μέρα γιορτῆς, μέρα χαρᾶς, μέρα Ἀνάστασης, μᾶς
Ἄφησες ἀγαπημένε μας, μᾶς ἄφησες γιὰ πάντα.
Ρίγος σκόρπισε σ' ὅλους, φίλους καὶ μή ὁ χαμός σου.
Καημάρι μου! Μ' ἀκοῦς; Πῶς σπαρταρῶ;
Ὀρφάνια μοῦστειλες, τήν πιό τρανή! Μοῖρα μου ἄπονη.
Σίγουρα, δὲν κράτησες, δὲν ἔσφιξες στήν ἀγγαλιά σου.

Παιδί, δὲν ἀπόλαυσες τ' ἀγγελικό χαμόγελό του, μετὰ τὸ βύζαγμα!

Ἀνάστασης μέρα, πῆρες τόν ἄντρα μου καὶ τόν
Ὑιό μου τήν ἴδια μέρα, τήν ἴδια ἐποχή, μέσα
Στὰ ράδα τ' ἀνθισμένα, ποὺ τόσο ἀγαποῦσε!
Ἀγόρι μου! Τά δάκρυά μου, στέρεψαν, γιά τοῦ
Νίκου μας καί τοῦ πατέρα σου, τόν ἄδικο χαμό!
Ἱκέτευα, Σὺ τὰ στεγνά μάτια μου, νά κλείσεις!
Ἄχ γυιόκα μου! Ποιός τό περίμενε, νά σὲ νεκροφιλήσω!

Τρίτο κακό, πῶς νά τ' ἀντέξω ἡ ἄμοιρη!
Σήκω λεβέντη μου, νά ξανασύτης τὸ χορό,
Ὁλόγυρα μὲ τό ποτήρι σου γεμάτο στὸ κεφάλι, κι'
Ὕστερα, ἔλα πάλι ὕμνους γιὰ τόν πατέρα καί τόν ἀδερφό σου νὰ μοῦ ψάλεις.

Λατρείαμου! Ἄχ πῶς νά βαστάξω τέτοιον χολασμό!
Ἀδέρφια κι' ἀδλεφές, γυναίκα καί παιδιά σου, οἱ συγγενεῖς καί φίλοι,
Στὸν τάφο σου, μὲ πόνο γονατίζουν, ἀγόρι μου γλυκό.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΓΙΑΝΝΗ Δ. ΠΑΪΖΑΝΟ

ΜΑΡΚΟ ΜΑΣ

Σὲ μένα ἔλαχε τὸ δύσκολο ἔργο ν' ἀπευθύνω ἐκ μέρους τοῦ Δ. Σ. τῆς Ἕνωσης Μεσενικολιτῶν τὸν τελευτσῖο χαιρετισμό.

Εἶναι ἀδύνατο νά συνηθίσουμε στὴν ἰδέα ὅτι δὲν εἶσαι ἀνάμεσά μας.

Ὁ ἀνεπάντεχος χαμός δὲν ὀρφάνεψε μόνο τὴν στοργική σου μάννα, τὴ λατρευτή σου γυναίκα, τά δυό σου παιδιά, ποὺ τόσο ἀγαποῦσες.

Ὀρφάνεψε τ' ἀδέλφια σου, τούς γαμπρούς σου ποὺ τόσο σ' ἐκτιμοῦσαν.

Ὀρφάνεψε τὸν σεβαστό σου μπάρμπα, τόν ἀπαρηγόρητο Βάγια, ποὺ καιμάρωνε τόν λεβέντη ἀνηψιό μὲ τούς δημιουργικούς του ὁραματισμούς. Δὲν κουράστηκες πολύ, Μάρκο, νὰ τόν πεῖσεις νὰ μπεῖ στὸ πόδι σου σάν Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου σας, γιὰ κάτι καλύτερο, λὲς καί διαισθανόσουν τό μεγάλο σου ταξίδι.

Ὀρφάνεψε τὸν Σύλλογο τοῦ χωριοῦ σου, στήν Ἀθήνα, τοῦ ὁ ποίου ἤσουν ὁ πρῶτος Πρόεδρος καί ἡ δημιουργική του ψυχή.

Ὀρφάνεψε τὸ χωριό σου τὸ Βουνέσι, πού ὄνειρό σου ἦταν νὰ τὸ ἰδεῖς μιὰ μέρα στολίδι πραγματικό τῆς «Νεβρόπολη», μὲ τό ρολόϊ του, τούς τσιμεντένιους δρόμους, τό Πνευματικό του Κέντρο, τὴν Βιβλιοθήκη του, τὰ ἐξυγιαντικά του ἔργα, τίς πολιτιστικές του ἐκδηλώσεις, τὸ Τουριστικό του Κέντρο στόν Νταῖραγα καί ἄλλα.

Ὀρφάνεψε τὸ Σύλλογό μας καί τούς Συλλόγους τῶν ἄλλων χωριῶν τῆς Νεβρόπολης, ποὺ δικό σου ἔργο ἦταν ἡ συστέγαση τῶν τριῶν Συλλόγων Βουνεσιῶτῶν Μεσενικόλα, Βλάσδου, μὲ προπτική νά τραβήξουμε κοντά μας καί τ' ἄλλα χωριά τῆς Νεβρόπολης, κάνοντας τήν Νεβροπολίτικη Ὁμοσπονδία πραγματικότητα.

Ὀρφάνεψε τὴν ἐφημερίδα μας τὴν «Ν.» ποὺ τόσο τὴν βοήθησες στὰ πρῶτα της βήματα, γιὰ ν' ἀγκαλιάσει ὅλους τοὺς Βουνεσιῶτες τῆς διασπορᾶς.

Ὀρφάνεψε τούς τόσους καὶ τόσους καταφρονεμένους, τοὺς ἀδύναμους, τούς ἄρρωστους ποὺ ζήτησαν τὴν βοήθειά σου. Τοὺς τὴν ἔδωσες ἁπλόχερα, ἀδιαφορώντας γιὰ τὴν ἀναγνώριση τῆς τέτοια σου προσφορᾶς.

Ὀρφάνεψε τέλος τούς φίλους σου, τούς συνεργάτες σου, ποὺ χωρίς τὴν δική σου λεβέντικη παρουσία νοιώθουν ἀπροστάτευτοι, στή Ζούγκλα τῆς σημερινῆς κοινωνίας.

Ἀγωνίστηκες ἀπό μικρό παιδὶ στὰ νεολαϊστικη ὀργάνωση καί συνέχεια μέχρι τὴν τελευταία σου πνοή, τιμώντας τὴν μνήμη τῶν ἡρωϊκῶν μορφῶν τοῦ πατέρα σου καί τοῦ ἀδελφοῦ σου Νίκου, ἀφήνοντας ἕνα ἔργο τόσο δημιουργικό, πού ὅσο ζοῦμε, θὰ εἶναι ἔντονη ἡ παρουσία σου ἀνάμεσά μας.

Αἰωνια θὰ εἶναι, Μάρκο μας, ἡ μνήμη σου.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ-ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ

Προσέφεραν ὑπὲρ τοῦ Πνευματικοῦ Κέντρου οἱ κ. κ.:

Τζῖφος Θωμᾶς στὴ μνήμη τοῦ ἀδελφοῦ του Βάϊου δρχ. 1000.

—Χατζάρα Πατρούλα στὴ μνήμη τῆς μητέρας της Πηνελόπης Παϊζάνου δραχ. 1.000.

Λαμπερὸ

Ὅπως μαθαίνουμε στὸ Λαμπερό, Σύλλογος καὶ Κοινότητα ἔφτιαξαν μέσα σὲ δύο Κυριακὲς τὸν σκελετὸ γραφείων γιὰ τὴν Κοινότητα καὶ τ ὀΣύλλογο.

Τὰ χρήματα μαζεύτηκαν ἀπό προσφορὲς καί ἡ ἐργασία ἦταν ἐθελοντική.

Ἐμεῖς τό μόνο ποὺ μποροῦμε νὰ ποῦμε εἶναι ὅτι τούς ἀξίζουν συγχαρητήρια. Ἀκόμα τοὺς ζητᾶμε νὰ συνεργαστοῦν μὲ τὴν ἐφημερίδα μας στέλνοντας ἀνταποκρίσεις μὲ νέα τοῦ χωριοῦ τους.

Η ΣΥΝΤΑΞΗ

ΑΠΟ ΤΟΝ ΣΩΚΡΑΤΗ ΠΟΛΥΖΟ

Ἀξέχαστε φίλε, συνεργάτη καί ἀγωνιστὴ ἀείμνηστε Μάρκο,

Μὲ θρησκευτικὴν ὑλάβειν προσήλθομεν σήμερον στόν τάφο σου διὰ νὰ ράνωμε τὸ μνῆμα σου μὲ λίγα λουλούδια εἰς ἔνδειξιν τιμῆς καί εὐγνωμοσύνης διὰ τὰ τόσα πολλὰ ποὺ πρόσφερες στὴν ἐπίγεια ζωή σου, διότι μᾶς ἔφυγες ὅλως ἀπροσόπτως καὶ ἀπροσδόκητα. Μᾶς ἐγκατέλειψες χωρὶς νὰ ὁλοκληρώσεις τὰ ὄνειρά σου τόσον στὴν ἀποκατάστασιν τῆς οἰκογενείας σου ὅσον καί τούς ὁραματισμούς ποὺ εἶχες διά τὴν περαιτέρω πορεία τῆς ζωῆς σου.

Ἡ θεία μοῖρα σὲ τερμάτισε πρόωρα καί σέ πῆρε κοντά της ἀφίνοντας πίσω θλίψιν καὶ ὀδύνην σ' ὅλους τούς ὁλοστούς τοῦ δένδρου ποὺ μὲ τόσους κόπους καί θυσίες προσπάθειες νά τούς ἀναπτύξεις στά πενήντα σου χρόνια.

Ἀγωνίστηκες σκληρὰ μέσα στὰ δύσκολα χρόνια καὶ ἐνίκησες.

Ὀρφανός ἀπό πατέρα καὶ τὸν μεγαλύτερον ἀδελφό σου στά χρόνια τῆς Κατοχῆς, ἀνέλαβες καθήκοντα —ἄν καί μικρός ἀκόμα— κηδεμονίας τῶν μικρῶν ἀδελφῶν σου μαζί μὲ τὴν ἡρωΐδα χήρα μητέρα σου γιὰ νὰ σᾶς ὁδηγήσει στὸ δρόμο τῆς ἀρετῆς καί τῆς ἀγάπης. Σὰν μεγαλύτερος ἀπ' ὅλους σὲ σένα ἔπεσε τὸ βάρος νὰ συνεχίσεις τὸ ἔργο διά τὴν περαιτέρω πορεία ὅλων. Πάλεψες σκληρὰ καί ἐπετέλεσες εἰς τό ἀκαίρεον τό καθῆκον σου στὴ βαρειά αὐτή κληρονομιά ποὺ σοῦ ἄφησε ὁ πατέρας σου.

Καλλίτερα ἀπό πατέρας φρόντισες γιὰ ὅλους παλαίβοντας σὲ δύσκολα χρόνια κι' ἔφερες εἰς πέρας τὸ βαρὺ φορτίον. Ὑπερπήδησες ὅλα τὰ ἐμπόδια καί κατόρθωσες μὲ τὴν ἐξυπνάδα, τὴν ἐργατικότητα, τὴν τόλμη, τὴν τιμιότητά σου καί τὴν ἀγάπη ποὸς τούς συνανθρώπους σου ὄχι μόνον τὴν ἀποκατάστασιν τῶν ἀδελφῶν καί τῆς οἰκογενείας σου, ἀλλά νά ἀποκτήσεις καί τὴν ἐκτίμηση ὅλων τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων ποὺ σὲ γνώρισαν καί συνεργάσθηκαν μαζί σου.

Τά αἰσθήματά σου, ἡ καλωσύνη σου, ἡ εὐγενική σου διάθεση διέπονταν ἀπό ἰδανικά ποὺ σπανίζουν σήμερα. Ἐλάχιστοι εἶναι ἐκεῖνοι ποὺ μποροῦν νά σὲ μιμηθοῦν.

Ὅλους τοὺς εἶχες φίλους, δὲν ξεχώριζες κανέναν, φρόντιζες κι' ἔτρεχες ἀκούραστα ἐγκαταλείποντα ἀκόμη καί αὐτὴ τὴν ἐργασία σου γιὰ νά ἐξυπηρετήσεις καί νὰ βοηθήσεις κάθε ἄτομο ποὺ ζητοῦσε τὴ συμπαράστασή σου.

Μὲ τὴν προσπάθειά σου ἕνωσες ὅλους τούς χωριανούς ἱδρύοντας τὸ Σύλλογο διατελέσας πρῶτος Πρόεδρος καί πρωτοπόρος στὸ ξεκίνημά του. Ὁ ζῆλος, ἡ ἀγάπη καί ἡ ἀφοσίωσή σου σ' αὐτόν θὰ μείνει ἀλησμόνητη σ' ὅλους ἐμᾶς ποὺ σὲ γνωρίσαμε καί σὲ ζήσαμε ἀπό κοντά, μιὰ ποὺ ἡ θεία μοῖρα σέ πῆρε καί μᾶς ἄφησε ὀρφανούς ἀπό τὴν παρουσία σου τόσον ἐμᾶς τούς συνεργάτες σου ὅσον καὶ τὴν λατρευτή μάννα, γυναίκα καὶ παιδιά σου, ποὺ τὰ λάτρευες καὶ δὲν πρόλαβες νὰ τὰ δεῖς εὐτυχισμένα μὲ τούς ὁραμα τισμούς ποὺ εἶχες καί φρόντιζες δι' αὐτά.

Δὲν μποροῦμε ἀκόμα νά συνειδητοποιήσωμε ὅτι ἔφυγες. Νομίζομε καί θὰ νομίζομε, διά πολὺ καιρό ἀκόμα, ὅτι ζεῖς καὶ κάπου θὰ ἀντικρίσωμε τὴν λεβέντη κη κορμοστασιά σου μὲ τό ὡραῖο χαμόγελο γιὰ νὰ σκορπίση μέσα μας τὰς ἀνομνήσεις ἐκείνας ποὺ ἦταν ἀτέλεωτες καί ἀνεξάντλητες σὲ ρεπερτόριο σὲ κάθε μας συνάντηση.

Ἄς εἶναι ἀπολὸ τό χῶμα ποὺ σὲ σκεπάζει καὶ αἰωνία σου ἡ μνήμη ἀξιομακάριστε καὶ ἀξέχαστε φίλε Μάρκο.

ΤΜΗΜΑ ΝΕΩΝ ΜΟΡΦΟΒΟΥΝΙΟΥ

Ἀπὸ τὴν ἵδρυση τοῦ Συλλόγου Μορφοβουνίου ἕνα σημαντικὸ πρόβλημα ποὺ ὑπῆρχε καί ἐξακολουθεῖ νά ὑπάρχει εἶναι ἡ συσπείρωση τῆς νεολαίας τοῦ χωριοῦ μας. Τὸ πρόβλημα αὐτὸ δὲν ὀφείλεται στὴν ἀπροθυμία τῆς νεολαίας ἀλλὰ σὲ ἄλλους παράγοντες.

Εἶναι ὅμως ἐπιτακτικὴ ἀνάγκη γιὰ τὴν ἐκπλήρωση τῶν στόχων τοῦ Συλλόγου νά δημιουργηθεῖ αὐτὸ τὸ νευραλγικό τμῆμα ποὺ λέγεται Νεολαία.

Ἤδη ἔχουν γίνει συντονισμένες προσπάθειες πρός ὅλες τίς κατευθύνσεις καὶ τ' ἀποτελέσματα ὑπῆρξαν θετικά. Ὑπάρχουν αὐτὴ τὴ στιγμὴ στὸ Σύλλογό μας ἀρκετοὶ νεολαῖοι ποὺ ἐπιθυμοῦν νά πλαισιώσουν τὸ Σύλλογο στὴν ὑλοποίηση τῶν στόχων του.

Τὸ τμῆμα αὐτό τῶν νέων ἔχει ἔρθει σ' ἐπαφή τόσο μὲ τόν Πρόεδρο τοῦ χωριοῦ μας κύριο ΒΑΓΙΑ ΤΣΟΥΛΑ ὅσο καὶ μὲ τὸ Συμβ. τοῦ Συλλόγου. Οἱ συναντήσεις αὐτὲς ὑπῆρξαν ἀρκετὰ ἐποικοδομητικὲς γιὰ τὴν περαιτέρω πορεία.

Ἕνα βασικὸ πρόβλημα ποὺ ἀπασχόλησε καί ἀπασχολεῖ τό Σύλλογό μας εἶναι ἡ δημιουργία τοῦ Πνευματικοῦ Κέντρου στὸ χωριό μας. Τὸ Τμῆμα Νέων σὲ συνεργασία μὲ τὸ Δ. Σ. θὰ προχωρήσει ἀποφασιστικά στὴν ὑλοποίηση τοῦ Πνευματικοῦ Κέντρου. Ὁ στόχος αὐτὸς ἐτέθη σάν ἀρχικός καί σὰν πιό βασικός γιατὶ θὰ βοηθήσει στὴν πνευματικὴ καὶ πολιτιστικὴ ἀνάπτυξη τόσο τοῦ χωρίου μας ὅσο καί τῆς γύρω περιοχῆς.

Ἔχουν γίνει ἀλλεπάλληλες συναντήσεις καί συζητήσεις πάνω στόν τρόπο λειτουργίας τοῦ Πνευματικοῦ Κέντρου. Ἀπό τίς συζητήσεις αὐτὲς ἔχει διαμορφωθεῖ ἕνα πλάνο λειτουργίας ποὺ ἐμεῖς βλέπουμε νά περιλαμβάνει:

Πρῶτα: Βιβλιοθήκη Ἀγροτική, Ἐπιστημονική, Λογοτεχνική.

Δεύτερον: Εἰδικό τμῆμα προβολῆς κινηματογραφικῶν ταινιῶν, τμῆμα Ἐρασιτεχνικοῦ Θεάτρου, Τμῆμα Διαλέξεων, Τμῆμα Μουσικῆς καὶ Χοροῦ καί τέλος Ἀθλητικό τμῆμα.

Τὸ βασικὸ πρόβλημα στὴ δημιουργία αὐτοῦ τοῦ Κέντρου εἶναι ἡ εὕρεση τοῦ κατάλληλου γιὰ τὴ στέγαση χώρου. Πρός τὸ παρόν καί μέχρις ὅτου ἀποκτηθεῖ κοινοτικός χῶρος τὸ Κέντρο θὰ στεγαστεῖ στὸ κατάστημα τοῦ Θωμᾶ Γιαννάκου. Ἐκρίθει ὅτι ὁ χῶρος αὐτός εἶναι ὁ πλέον κατάλληλος τόσο ἀπό τόν Πρόεδρο καὶ τό Δ. Σ. τοῦ χωριοῦ μας ὅσο καὶ ἀπ' τὸ Δ. Σ. καί τὸ Τμῆμα Νέων Ἀθήνας.

Ἀναγκαία προϋπόθεση γιά τὴν ἐκπλήρωση τοῦ ἀνωτέρου στόχου εἶναι ἡ οἰκονομικὴ συνεισφορὰ ὅλων μας.

Νέες καί Νέοι τοῦ χωριοῦ μας τὸ Νεοδημιουργηθέν Τμῆμα Νέων σᾶς καλεῖ νὰ συσπειρώσετε τό Σύλλογό μας γιὰ νὰ βοηθήσετε στὴν πραγμάτωση τῶν στόχων του ποὺ εἶναι ἡ εὐημερία καί προκοπή τοῦ χωριοῦ μας.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΝΕΟΛΑΙΑΣ

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ Π. ΜΑΛΑΜΙΤΣΗ

(Συνέχεια ἀπὸ τὴν 1η Σελίδα)

πρέπει νά γίνουν πολλὰ ἀκόμη στὸν τομέα αὐτό. Πρέπει νὰ τελειοποιηθεῖ τό ὑπάρχον δίκτυο ὥστε νά μήν ἀποτελεῖ ἑστία μόλυνσης καί νὰ ἐπεκταθεῖ, ὥστε νὰ ἐξυπηρετοῦνται ὅσο τό δυνατὸ περισσότεροι Μεσενικολίτες. Πρέπει νὰ καταλάβουμε ὅτι τουριστικὴ ἀνάπτυξη καί τὰ νερὰ τῆς πλύστρας στό δρόμο δὲν συμβιβάζονται.

ΤΟ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ

Στὴ διάρκεια τῆς χούντας τό Εἰρηνοδικεῖο Νεβροπόλεως ποὺ λειτουργοῦσε στὸ χωριό μας καταργήθηκε. Σήμερα ὑπάρχουν εἰρηνοδικεῖα σὲ μικρότερα χωριὰ ἀπό τὸ δικό μας. Ἐξ ἄλλου ἡ γεωγραφική θέση τῆς Νεβρόπολης ἐπιβάλλει, γιὰ τὴ διευκόλυνση τῶν κατοίκων, νὰ ὑπάρχουν στὸ χωριό μας ὅσο τό δυνατὸ περισσότερες ὑπηρεσίες. Ἡ ἀπομάκρυνσή τους ἀπό τὸ χωριὸ εἶχε καταστρεπτικὲς συνέπειες.

Η ΑΛΙΕΙΑ

Τελειώνοντας ἤθελα νὰ σταθῶ λίγο στὴν ἁλιεία. Ἡ κατασκευὴ τῆς λίμνης εἶχε ὅπως ἀποδείχτηκε ὁλέθριες συνέπειες γιὰ τά χωριά μας ἐπειδὴ χάσαμε τὸ εὔφορο ὀροπέδιο τῆς Νεβρόπολης. Ἄν καί πέρασαν εἴκοσι χρόνια ἀπό τὴν κατασκευὴ τῆς λίμνης ἀκόμη δὲν μπορέσαμε νά κάνουμε συστηματικὴ ἁλιεία. Μπορεῖ ἡ ἁλιεία νὰ ἀποτελέσει ἕνα σημαντικό πόρο γιὰ τὸ χωριό. Ἡ δημιουργία ἰχθυοτροφείων π. χ. δὲν ἔχει μελετηθεῖ ὡς σήμερα. Πιστεύω ὅτι πολλά ἀπό αὐτὰ ποὺ χάσαμε ὅταν ἔγινε ἡ λίμνη θὰ μποροῦσαμε νά τά κερδίσουμε ἐκμεταλευόμενοι τὴν ἴδια τὴν λίμνη ὅσον ἀφορᾶ τὴν ἁλιεία καὶ τὸν τουρισμό.

Ν.: Κύριε Μαλαμίτση σᾶς εὐχαριστοῦμε πολὺ γιὰ ὅσα εἴχατε τὴν καλωσύνη νά μᾶς πεῖτε σχετικὰ μὲ τὰ προβλήματα τοῦ χωριοῦ μας. Θὰ περιμένουμε καί ἄλλες σχετικὲς συνεργασίες σας.

Η ΣΥΝΤΑΞΗ

Νέα μέλη τοῦ Συλλόγου μας

Ὁ κ. Θανόπουλος Ὀδυσσέας ποὺ εἶναι ἀκόμη στήν Γερμανία γράφτηκε μέλος τοῦ Συλλόγου μα, καί κατέβαλε γιὰ ἐγγραφὴ — συνδρομή 290 δραχ. καὶ 210 γιὰ τὴν «ΝΕΒΡΟΠΟΛΗ». Μᾶς ὑποσχέθηκε δὲ ὅταν θὰ ἐγκατασταθεῖ τὴν Ἀθήνα νὰ βοηθήσει ἐνεργά τό Σύλλογο καί τὴν «ΝΕΒΡΟΠΟΛΗ».

ΒΟΥΝΕΣΙΩΤΙΚΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ

Στὴν μνήμη τοῦ ΜΑΡΚΟΥ Π. ΤΣΟΥΛΑ προσέφερε ὁ κ. Λατίνος Ἀπόστολος γιὰ ἐνίσχυση τοῦ Συλλόγου τους δρχ. 1000.

«ΣΑΚΑΦΛΙΑΣ»

Ὁ ἥρωας τοῦ ὑποκόσμου

Τοῦ κ. ΔΗΜ. ΒΛΑΧΑΒΑ

Στήν ἱστορία τῶν λαῶν, ὑπάρχουν σελίδες σκοτεινές, ἀφιερωμένες σὲ μορφές καί τύπους ἀνθρώπων, ποὺ δοκιμάστηκαν μέσα στὸ καμίνι τῆς δυστυχίας, γιά νὰ ἐκτραποῦν κατόπιν, ἀπὸ ἔλλειψη ἠθικοῦ στηρίγματος καί διεξόδου, στὸ ἔγκλημα, τήν ἀλητεία καί τὴν πρασανομία. Μερικοί τύποι ἐκ τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν, ἀναδείχθηκαν καί σάν... ἥρωες τοῦ ὑποκόσμου μέσα στὸ ἔγκλημα, ποὺ χάρη στὴν ἀξιάδα τους πρός τὸ κακό καί τή δεξιοτεχνία καί παληκαριά τους, ὑμνήθηκαν κι' ἔγιναν τραγούδι καί ἱστορία, τὰ δὲ ὀνόματά τους πέρασαν μέσα στὸ θρῦλο!..

Ἕνας τέτοιος ἥρωας ἦταν κι' ὁ Σακαφλιᾶς ἀπ' τὴν Ἀθήνα, ποὺ ἔδρασε στὴ Θεσσαλία — Βόλο καί Λάρισα —κι' ἐξόφλησε— μὲ τὴ δολοφονία του — στὰ Τρίκαλα, στὰ δυό στενά, ὅπως λέει καί τὸ τραγοῦδι του:

Στὰ Τρίκαλα στὰ δυὸ στενὰ
σκοτώσανε τὸν Σακαφλιά.

Τὸ πιό ντερβίσικο παιδί,
τὸ κλαῖμε ὅλοι μας μαζί.

Δὲν τὸ ξεχνᾶμε βρὲ παιδιά,
τὸν φίλο μας τόν Σακαφλιᾶ,
τὸ πιό ντερβίσικο παιδί,
τὸν κλαῖμε τώρα ὅλοι μαζί.

Σακαφλιᾶς εἶναι τὸ παρατσοῦκλι τοῦ ἥρωα, ἐνῶ τό πραγματικό του ὄνομα ἦταν Γεώργιος Χαραλάμπους. Κατὰ τό χρονικό, ὁ Σακαφλιᾶς γεννήθηκε στὴν Ἀθήνα ἐκεῖ γύρα στό 1895. Ἐκεῖ γεννήθηκε, ἐκεῖ μεγάλωσε κι' ἀντρώθηκε ὁ Σακαφλιᾶς κι' ἐκεῖ πῆρε τὸ δίπλωμά του (!).. Φτωχόπαιδο, ἀγράμματο σχεδόν, χωρίς ἀγωγή καί ἀνατροφή, καί καμμιά παρακολούθηση ἀπ' τούς γονεῖς του, ἔμπλεξε μὲ κακὴ συναναστροφή κακοποιῶν καί διαφθαρμένων ἀνθρώπων τοῦ ὑποκόσμου τῆς Ἀθήνας καί τοῦ Πειραιᾶ, κι' ἐξελίχτηκε στήν ἀρχὴ μὲν σὲ βοηθό πορτοφολᾶ (πλαταδῶρο, ὅπως στή γλῶσσα τους τόν λένε) μὲ τόν καιρό δὲ σὲ πορτοφολᾶ (λαχανᾶ) τέλειο τῆς πιάτσας.

Φαίνεται, ὅμως, πώς ἄν καί τὸ πτυχίο τῆς σχολῆς αὐτῆς μὲ ἄριστα τό πῆρε,.. ὡστόσο στὴ δράση καί στὴν ἐπίδοση του, σημείωσε πολλὲς ἀτυχίες. Γι' αὐτό καὶ τόν βλέπουμε συχνά νά συλλαμβάνεται, νὰ πιάνεται δηλαδὴ στὰ πράσα, καί νὰ πληρώνη κάθε τόσο τὴ νύφη καὶ τὰ σπασμένα, μὲ φυλακὴ, ξύλο καί τὰ παρόμοια.

Ο ΣΑΚΑΦΛΙΑΣ ΣΤΗ ΦΑΚΑ ΤΟΥ ΜΑΡΟΥΔΑ!

Ἡ δράση τοῦ Σακαφλιᾶ ἄρχισε κατὰ τὴν ἐποχὴ τοῦ θρυλικοῦ συνταγματάρχου Χωροφυλακῆς Ἰωάννου Μαρούδα, διοικητοῦ τότε τῆς καταδίωξης Ἀθηνῶν, ποὺ εἶχε γίνει τὸ φόβητρο τῆς ἀλητείας καί τοῦ ἐγκληματικοῦ κόσμου, σ' ὅλη τή περιοχή της. Ἀπ' τὴ τσιμπίδα τοῦ τρομεροῦ ἐκείνου διώκτου τῶν κακοποιῶν καί τῆς ἀλητείας, δὲν μπόρεσε νά ξεφύγη κι' ὁ Σακαφλιάς, ποὺ παρ' ὅλες τίς προφυλάξεις του, κατ' ἐπανάληψη —ὡς ἀναφέρουν τ' ἀστυνομικά χρονικά— εἶχε φιλοξενηθῆ στὰ κρατητήρια τῆς ὑπηρεσίας αὐτῆς καί δεχτῆ... ἐκεῖ τίς φιλοφρονήσεις καί περιποιήσεις.... ἐκ μέρους τῶν ἀστυνομικῶν ἀργάνων. Γι' αὐτὸ κι' ἐπίμονα ἀπέφευγε, ὕστερα ἀπ' τὰ τόσα παθήματά του, νὰ κυκλοφορῆ τή μέρα, σὲ μέρη πολυσύχναστα, μὰ κι' ἐκεῖ κι' ὅπου ἀλλοῦ νόμιζε πῶς ἦταν ἀσφαλισμένος, τό ἄγρυπνο μάτι τῆς ἐξουσίας τόν παρακολουθοῦσε πάντα καί τόν γράπωνε κάθε τόσο, καί τότε... πλήρωνε πάλι τὴ νύφη, πότε μὲ φυλακὴ καί ξύλο καί πότε μὲ ἐξορία, γιά ν' ἀλλάξη τό κλῖμα καί τόν ἀέρα, πότε στὸ Ἀλιβέρι τῆς Χαλκίδος, πότε στόν Ἅη—Νικόλα τῆς Κρήτης καί πότε σέ προκαθωρισμένους ἄλλους τόπους ἐξορίας τῶν κακοποιῶν αὐτῶν στοιχείων.

Καί νά κάποια μέρα, βρέθηκε πάλι στὴ γραμμή, ἀνάμεσα σ' ἄλλους κακοποιοὺς μέσα στούς διαδρόμους τῶν κρατητηρίων τῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν κι' ὁ Σακαφλιᾶς. Κι' ὁ Μαρούδας, ποὺ εἶχε τὴ συνήθεια νά τούς τραβᾶη κάθε πρωῖ στὸ γραφεῖο του καί νά παίρνη ἀναφορά, σάν εἶδε στὴ γραμμὴ πάλι τόν Σακαφλιᾶ, εἶπε χαμογελώντας: «Πάλι τὰ ἴδια ἔχουνε Γιωργάκη. Κι' ὁ Σακαφλιᾶς χαμογελώντας, ἀπάντησε μὲ τή σειρά του κι' αὐτός: «Δέν εἶναι τίποτοτα κύρ Γιάννη, ἕνα ἁπλό μονάχα γυριουστάκι...». Δηλαδὴ σύλληψη ἁπλῆ προληπτική.

Ὅσο κι' ἄν πάσχιζε νά μεταμφιεσθῆ ὁ Σακαφλιᾶς γιά νὰ ἐξαπατήσῃ τούς διώκτες του, δὲν τὰ κατάφερνε. Μαῦρος σάν τόν ἀράπη μὲ χρυσές ὀδοντοστοχίες, ξεχώριζε ἀνάμεσα στούς ἄλλους, κι' ἦταν ὁλότελα ἀδύνατο περιφερόμενος νὰ περνάη ἀπαρατήρητος. Στίς συλλήψεις του ἦταν δύσκολος πολύ. Χειροδύναμος σὲ μεγάλο βαθμό καί γενναῖος, ἀλλά καί δεξιοτέχνης, ἦταν ἱκανός νὰ τὰ βάλη μὲ ὁλό κληρο τμῆμα. Μὰ σὰν τὰ ζύγιζε τὰ πράγματα καί καταλάβαινε πώς δὲ θά τἄβγαζε πέρα καλὰ μέ τήν καταδίωξη, δὲ πρόβαλε τότε ἀντίσταση καί παραδίνονταν σὰν τὸ ἀρνάκι, γιατὶ ἀπό τὴ πεῖρα του ἤξερε τί τόν περίμενε!...

Στὸ ὑπόκοσμο ἦταν συμπαθέστατος κι' ἀγαπητός πολύ, γιατί ἤτανε παλληκάρι, ὅπως τὸν παραδεχόταν γενικὰ ὅλα τὸ ...καλὰ παιδιά. Καὶ γιατὶ ἦταν πονόψυχος πολὺ κι' ἁπλοχέρης βοηθώντας πάντα μὲ χρήματα, —ὅσα τοῦ περίσσευαν ἐννοεῖται — τούς ὁμοίους του, μὰ καί τόν κάθε ἕνα τοῦ κύκλου του.

Γνωστὸς πιὰ καὶ σταμπαρισμένος σ' ὅλα τ' ἀστυνομικὰ τμήματα Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς γενικά, ἀπό τίς ἐπαρχιακὲς πόλεις τῆς Ἑλλάδος, ὅπου τὸ κλῖμα καί τό ἔδαφος θεωροῦνταν πιό πρόσφορα γιά τίς ἐπιχειρίσεις τους προέκρινε σὰν πιό κατάλληλη τή Θεσσαλία καί μάλιστα τό Βόλο.

Ἔτσι, στὶς 22 τοῦ Ἀπρίλη τοῦ ἔτους 1926, βλέπουμε τὸν Σακαφλιᾶ στὸν Ἅη—Γιώργη Μπαξέδων Βόλου, παραμονὴ τῆς γιορτῆς τοῦ Ἁγίου, ὅπου κατὰ τόν ἑσπερινά τοῦ πανηγυρίζοντος ἱεροῦ ναοῦ, μπερδεμένος ἀνάμεσα στὸ πλῆθος τῶν προσκυνητῶν κι' αὐτός, νά πιάνεται ἐπ' αὐτοφώρω, ἀπό ὄργανα τῆς Χωροφυλακῆς ὁ μάγκας, γά κλοπὴ ὀγκώδους πορτοφολιοῦ καί νά ὁδηγῆται κατόπιν μετὰ τιμῶν... στὰ κρατητήρια τοῦ Β΄ ἀστυνομικοῦ τμήματος Βόλου γι' ἀνάκριση, κι' ἀπό κεῖ πάλι γιὰ τὸ γνώριμο κατάλυμά του, τή ψειροῦ!..

Μὰ κι' ἐκεῖ, μέσα στὴ φυλακή του, δὲν ἔμεινε ἥσυχος ὁλότελα κι' ἀδρανῆς ὁ Σακαφλιᾶς, ἀλλά μὲ τὴ βοήθεια ἑνός σιδηροπρίονου ποὺ τοῦ προμήθευσε κάποιος φίλος του ἰχθυοπώλης —Ι. Ν.— ἄρχισε νά καταγίνεται ἀθόρυβα κάθε νύχτα, μὲ τό λιμάρισμα τῶν σιδερένιων ἐλασμάτων τοῦ παραθυριοῦ ποὺ θά τοῦ διευκόλυνε τὴν ἀπόδασή του, καλύπτοντας πάντα τή μέρα μὲ κουβέρτα τό ἄνοιγμά του γιά νά μή γίνεται ἀντιληπτὴ ἡ πρόθεσή του, καί κάποια ὡραία ἀσέληνη νύχτα τώσκασε, ἀλὰ γαλλικά κι' ἔγινε καπνός!.

Ἡ ἀπόδρασή του, ὡς ἦταν ἐπόμενο, ἀναστάτωσε τίς ἀρχές κι' ἡ Χωροφυλακή Βόλου καί Λάρισας κινητοποιήθηκε χωρίς χρονοτριβὴ γιά τὴ σύλληψή του. Γνωρίζονταις καλὰ τόν Σακαφλιᾶ ἀπό τὴν ἐποχὴ τοῦ θρυλικοῦ Μαρούδα, ποὺ κάτω ἀπό τίς διαταγὲς του ἔκανα τὰ πρῶτα βήματα στὴ Χωροφυλακῆς χωρίς νὰ χάσω καιρό, πῆρα ἀμέσως ἐπείγοντα δραστηκά μέτρα γιά νὰ μὴ μοῦ ξεφύγη ὁ λαγός... Παντοῦ ἔστησα ἐνέδρες καί ποντικοπαγίδες, ὥστε καί στή Κορώνα μπάρμπα νἄχε ὁ μάγκας, νά μὴ τὴ γλυπώση...

Ἔτσι, ἕνα ἀπόγιωμα τοῦ αὐγούστου τοῦ αὐτοῦ ἔτους (1926) τὴν ὥρα ποὺ κατέφθανε στὴ Λαμία ἡ φορτο - ἐπιβατική ἁμαξοστοιχία Σκάρμιτσας, πιάστηκε ὁ φιλαράκος στήν ποντικοπαγίδα καὶ χωρίς ν' ἀντιπάξη ἀντίσταση, παραδόθηκε ἔκπληκτος ἀπό τὴν ἀριστοτεχνική παγίδα ποὺ τοῦ στήσαμε.

Μέ συνοδεία ἑνός χωροφύλακα κατόπιν, πῆρε πάλι τὸ γνώριμο δρόμο πρός τό κρατητήριο, ὁ δραπέτης...

Μὰ ὁ Σακαφλιᾶς, δὲν ἦταν ἀπό κείνους ποὺ ὑποτάσσονταν τόσο εὔκολα στὴ μοῖρα τους, ἀλλὰ ἀφοῦ ἐξύγισε καλὰ τὶς ἱκανότητες τοῦ χωροφύλακα ποὺ τόν συνώδευε καὶ ποὺ παρὰ τή ρητὴ ἐντολή, ὅπως τόν βάλη γι' ἀσφάλεια τίς χειροπέδες, ἐκεῖ κάπου στό δρόμο, μόλις τοῦ ἤρθε βολικά, ἔκανε χρήση τῶν καταιπληκτικῶν σωματικῶν του δυνάμεων καὶ τῆς ὑπεροχῆς του, σὲ ἱκανότητα καί δεξιοτεχνία κι' ἐξουδετέρωσε τόν ἀτυχῆ χωροφύλακα στό πί καί φί, κι' ἐπλήρωσε ἔτσι ἀκριβάτὴν ἀπρονοησία του.

Ἄς σημειωθῆ τώρα πώς ὁ Σακαφλιᾶς ἦταν τότε 26—30 ἐτῶν, πάνω στὰ νειάτα του δηλαδή, κι' ὁ χωροφύλακας σὲ προχωρημένη ἡλικία, ποὺ σέ λίγες μέρες περίμενε ὁ ἄνθρωπος τὴν ἀπόλυσή του, γιά νὰ μπῆ στὴ σύνταξη. Ἡ θέση του ἦταν ἀληθινά κρισιμώτατη, γιατὶ τόν περίμενε στρατοδικεῖο καί τὰ ἐπακόλουθα.

Ἡ δεύτερη αὐτὴ στὴ σειρὰ ἀπόδραση τοῦ Σακαφλιᾶ, ἀναστάτωσε καί πάλι τίς ἀρχὲς χωροφυλακῆς κι' οἱ περιπολίες ἄρχισαν νύχτα καί μέρα πιό ἔντονα τώρα νὰ κινοῦνται, περιτρέχοντας ἀδιάκοπα τὴ πόλη καί τὰς πέριξ τοῦ Βόλου καὶ τῆς Λάρισας κατατόπια, καί χτενίζοντας σπιθαμὴ πρός σπιθαμὴ ὅλη τὴν περιοχὴ γιά τὴ σύλληψ η τοῦ δραπέτη. Κεῖνο τὸ διάστημα εἴμουν ὑπεύθυνος παρακολουθήσεως τοῦ Σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ Λαρίσης.

(Συνεχίζεται)

Ἡ Γ. Σ. τοῦ Τμήματος Νέων

Τὴν 18.3.1979 ἔγινε ἡ Γενικὴ Συνέλευση τοῦ Τμήματος Νέων. Ἀπὸ τὸ Δ. Σ. τοῦ Συλλόγου ἐκπρόσωπος ἦταν ὁ κ. Παϊζᾶνος, ὁ ὁποῖος ἀνάλυσε τούς σημερινούς στόχους καὶ τήν σημερινή κατάσταση ποὺ ἐπικρατεῖ στό Σύλλογο. Ἐπίσης ἀπάντησε ἐκ μέρους τοῦ Δ. Σ. στίς ἐρωτήσεις ποὺ τοῦ τέθηκαν στὴ συνέλευση.

Ἡ Γεν. Συνέλεπση ἄρχισε ψηφίζοντας τόν ἀπολογισμό τῆς ἀπερχομένης Δ. Ε. καὶ τόν χαρακτήρισε σὰν θετικό. Σπὴ διάρκια τῆς συνέλευσης συζητήθηκαν κυρίως ἡ πορεῖα τοῦ νεροῦ, γιά τό πνευματικό κέντρο, γιά τὸ χορό τοῦ συλλόγου ποὺ ἔγινε στὴν Ἀθήνα, γιά τήν Δημιουργία ἀγροτικῆς βιβλιαθήκης στὸ χωιό, καὶ γιὰ τὴν ἐφημερίδα. Σιχεδὸν ὅλα τὰ παδιά πῆραν προτάσεις ποὺ θὰ βοηθήσουν στήν καλή ἀντιμετώπιση τῶν θεμάτων αὐτῶν.

Ἐκτιμήθηκε σὰν θετική ἡ μέχρι τώρα πολιτικὴ δράση τοῦ Τ. Ν στὸ χωριό καί στήν Ἀθήνα. Ἀκούστηκαν ἀξιόλογες προτάσεις γιὰ μελλοντικὲς ἐκδηλώσεις.

Ἂν καί δὲν ἦρθαν ὅλα τὰ παιδιά ποὺ περιμέναμε ἐν τούτοις ἡ Συνέλευση εἶχε ἐπιτυχία γιατί ἀκούστηκαν μέσα σ' αὐτήν πολλὲς γνῶμες καί κρίσεις ὥστε νά κατορθώσουμε νὰ κάνουμε πιὸ αἰσθητὴ τὴν παρουσία μας μας μέσα στό σύλλογο καί μέσα ἀπ' αὐτόν στὸ χωριό.

Ἕνας ἀπ' τοὺς σκοπούς τοῦ Τ. Ν. ἦταν καί εἶναι ἡ συσπείρωση καί συνεργασία τῶν παιδιῶν ποὺ γεννήθηκαν στὸ χωριό, μὲ τά παιδιά ποὺ γεννήθηκαν στήν Ἀθήνα ἀπό Μεσενικολίτες γονεῖς, γιά νὰ προσπαθήσουμε ὅλοι μαζί νά κάνουμε κάτι καλό γιὰ τὸ χωριό μας.

Ἡ Γ. Σ. ἔκλεισε μὲ τὴν ἐκλογή τῆς νέας Δ. Ε. Ἐ,λέχτηκαν: Θώδης Γιάννης, Κρανιᾶς Βασίλης, Κρανιᾶς Γιῶργος τοῦ Ἡρακλῆ, Παπαϊωάννου Χρῆστος, Τσαγανοῦ Εὐαγγελία. Σάν ἀναπληρωματικὰ μέλη) Μηλίτση Χριστίνα καί Καρακαντᾶ Σπαυρούλα.

ΠΑΣΧΑ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

Χωριό μου χωριουδάκι μου σὲ βλέπω πάντα μελαγχολικό
Τόν πόνο σουθέλεις νά πῆς, μά τὸν βαστᾶς,
σάν κάθε μάνα στήν καρδιὰ δικό σου μπστικὸ

Χωριό μου χωριουδάκι μου,
πονᾶς ὅταν τό κάθε σου παιδί σ' ἀφήνει
μοναχό. Στενάζει λυπᾶσαι, μά δὲν μιλάς,
τὸ ξεύρεις ποὺ εἶσαι πολὺ πτωχό.

Χωριό μου χωριουδάκι μου,
Σύ στάθηκες μές τοῦ καιροῦ τά χρόνια,
περήφανο. Καὶ μές τῆς μοντέρνας τῆς ζωῆς
τίς τόσες ἀσχημίες, δὲν δέχθηκες ντροπές
καὶ καταφρόνια.

Χωριό μου χωριουδάκι μου,
πάντα σὲ θωρῶ σάν τὸ ρημοκλησάκι
πάνω στὸ βουνό,
ποὺ στέκεται ἁγνό καί σιωπηλὸ
καί δέχεται προσκύνημα ἁγνό κι εὐλαβικό.

Τό Πάσχα σου εἶναι γλυκειὰ λαλιά
στοῦ κόσμου ὅλες τίς γλῶσσες.

Μά τοῦ χωριοῦ ἡ λαλιά εἶναι γλυκύτερη
ἀπό μέσα ἀπ' τούς βαθειούς αἰῶνες.
Πάσχα — Λαμπρή, Γλυκειὰ λαλιά,

Ἐπιτάφιοι, ἐγκώμια καί θρῆνοι.
Εἶναι ἡ τοῦ χωριοῦ μεγάλη ἑορτή
μυρίζουν πειὸ γλυκύτερα τὰ λουλούδια
καί οἱ κρῖνοι.

Πάσχα — Λαμπρή. Γλυκειὰ λαλιά
Παντοῦ χαιρετισμοί. Χριστός Ἀνέστη.
Μ' ἀπ' τοῦ χωριοῦ τόν χαιρετισμός ἄλλος
γλυκύτερος δὲν εἶναι, δὲν εὑρέθη.

Πάσχα — Λαμπρή. Γλυκειὰ λαλιά
Κόκκινα αὐγά, κουλοῦρες, τὸ ἀρνάκι.

Μ' ἀπ' ὅλα πειό καλύτερα ἀντηχεῖ
τοῦ χωριοῦ τό καμπανάκι.

Χριστός Ἀνέστη, ψάλλει ὁ παπᾶς
μὲ τὴ λευκὴ γενειάδα
Βαστόντας εἰς τὰ χέρια του τὴν φτωχικὴ λαμπάδα.
Χριστός Ἀνέστη ψάλλουνε εἰς τοῦ χωριοῦ
τό φτωχικὸ ἐκκλησάκι.
Μὰ ἔχει βαθὺ τόν σεβασμό τῆς γρηούλας τό κεράκι.
Εἶναι ἡ αὖρα του μαγευτικὴ

Εἶναι δροσερό τ' ἀγέρι.
Τὸ χῶμα του γιά μᾶς ἔχει εὐλογηθῆ
ἀπ' τοῦ Θεοῦ τό χέρι.
Ἀπ' τοῦ χωριοῦ τὰ σπλάγχνα φύτρωσε
ἡ λαϊκή ἡ μοῦσα. Γενιᾶς μας ἡ παρηγοριά
ἡ ἀκτινοβολοῦσα. Ἤτο χωριοῦ ἀέρας π' ἄρχισε
τὴ λύρα τοῦ Τυρταίου.
Βγῆκαν ἀπὸ τά χείλη χωρικά
τὰ λόγια τοῦ Φερραίου.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ:

Τὸ ποίημα αὐτὸ τοῦ Κώστα Ρασογιάννη μᾶς τὸ ἔστειλε ὁ συγχωριανός μας Ἀναστάσιος Σβάρνας ἀπό τὴν Ἀμερική. Ὁ Ρασογιάννης ἦταν συνεργάτης του στὴν ἐκκλησία τῆς κοινότητάς τους καί στούς ἀγῶνες του γιά τὴν ἀνέγρεση τοῦ Σχολείου τους «Ο ΠΛΑΤΩΝ» γιά 600 Ἑλληνόπουλα καὶ τῆς ὑπέροχης ἐκκλησίας τους «Ἡ Κοίμηση τῆς Θεοτόκου ποὺ στοίχισαν ἑκατομμύρια δολλάρια.

Η ΣΥΝΤΑΞΗ

Νίκος Πλαστήρας

ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΗ ΑΝΑΣΤ. ΠΕΠΟΝΗ

(Συνέχεια από τὸ προηγούμενο)

ΝΙΚΟΣ ΧΡ. ΠΛΑΣΤΗΡΑΣ

Στίς 17 Νοεμβρίου τοῦ 1883 (4 Νοεμβρίου σύμφωνα μὲ τό τότε ἡμερολόγιο) ἕνα τόσο δά ἀγοράκι γέμιζε μὲ κλαψάρικες φωνές τό σπίτι τοῦ Χρήστου Πλαστήρα, σάν νά διαμαρύρονταν, ποὺ βρέθηκε ξαφνικά σὲ τοῦτον τόν κόσμον, χωρίς νά τό θέλει καί δίχως νὰ τό ζητήσει, ἐνῶ ὁ Χρῆστος Πλαστήρας, γεμάτος χαρὰ καί καημάρι δέχονταν συγχαρητήρια κι' εὐχὲς γιά τό γυιό του.

Σὲ λίγον καιρό ὁ παππᾶς βουτοῦσε στὴν κολυμπήθρα τό νέο ἄνθρωπο ψάλλοντας κιόλα καί λέγο"τας: Βαφτίζεται ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ... Καί στρέφοντας πρός τόν Γιάννη Καζαμπάκα, ποὺ σάν παράνυμφος τοῦ πατέρα, παραστέκοταν τάχα ἀνάδοχος τοῦ πρώτου παιδιοῦ, ρώτησε:

Καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ;
Νίκος, ἀπάντησε ὁ ἀνάδοχος.

ΝΙΚΟΣ ΠΛΑΣΤΗΡΑΣ.

Ποιός νά φανταζόταν τότε καί ποιός νοιβανε μὲ τὸ νοῦ του, πώς κεῖνος ὁ τόσος δά ἀνθρωπάκος, ποὺ χαλοῦσε τόν κόσμο μὲ τὲς κλαψάρικες φωνές του καί κλωτσοῦσε τὰ πεδαράκια του κι' ἀνακόπευε τά χεράκια του ἄρρυθμα κι' ἀκανόνιστα μέσ' στὸ νερὸ τῆς κολυμπήθρας, θά γίνονταν ὕστερα ὁ ἥρως, ὁ θρυλικός Μαῦρος Καβαλάρης, ὁ Ἀρχηγός τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1922, ὁ Ἄξιος τῆς πατρίδος, ὁ σωτήρας τῆς Ἑλλάδος στὰ 1944, τὸ στήριγμα κι' ἡ ἐλπίδα τοῦ ὅλου Ἑλληνισμοῦ στίς κρίσιμες στιγμές τῶν κινδύνων καί τῶν κλονισμῶν τῆς Χώρας;

Ὡστόσο τὰ χρόνια περνοῦσαν. Ὁ Χρῆστος Πλαστήρας ἀπόχτησε ἄλλα τρία παιδιά: Τό Γιῶργο, τό Βασίλη καί τὴν Ἀγγελική. Ὁ Νίκος μεγάλωνε. Νάτοντ κιόλα πρωτόσχολος μαθητάκος. Διαβαίνει ἀπό τάξι σὲ τάξι μεγαλώνοντας κι' ὅλο προχωρεῖ στὰ γράμματα.

Ἦταν καλός μαθητής; Κι' ἦταν κι' ἐπιμελής μαθητής;

Θὰ τὸ ἰδοῦμε κι' αὐτό. Μά πρίν φτάσουμε κεῖ, εἶν' ἀπαραίτητο νά σημειώσουμε μερικὲς ἀξιόλογες περιπέτειές του στὰ παιδικά του χρόνια, ποὺ εἶχαν σημαντική ἐπίδραση στὴ σταδιοδρομία του καί στήν ἐξέλιξί του.

ΑΠΟΓΟΝΟΣ
ΑΝΤΑΞΙΟΣ ΠΡΟΓΟΝΩΝ

«Ἡ κάθε μας πράξι χαρακτηριστικό τῆς ψυχῆς μας».
Ι. Α. ΠΕΠΟΝΗΣ.

Στὰ 1897, ὅπως εἶναι γνωστὸ ἀπ' τὴν ἱστορία, ξέσπασε κεῖνος ὁ ἄτυχος γιά τήν Ἑλλάδα πόλεμος μὲ τὴν Τουρκία. Οἱ Τοῦρκοι μπῆκαν στὴν Ἑλληνική Θεσσαλία κι' ἔφτασαν γρήγορα - γρήγορα στὸ Βόλο. Οἱ Θεσσαλοί, ποὺ μόλις μιὰ δεκαπενταριά χρόνια πρίν εἶχαν ἀπαλαγεῖ ἀπ' τὴν σκλαβιά, κυριεύτηκαν, ὅπως ἦταν φυσικό κι' ἐπόμενο ἀπό φόβο, ποὺ δὲν ἄργησε νά μεταβληθεῖ σὲ πανικό. Οἱ πολλοὶ ἔτρεξαν νά προφτάσουν νὰ κατεβοῦν στὴ Στερεὰ Ἑλλάδα. Ἄλλοι σκόπισαν δῶθε κεῖθε μέσα στόν κάμπο. Ἄλλοι τράβηξαν νὰ σωθοῦν στα βουνά.

Ὁ Χρῆστος Πλαστήρας συγκέντρωσε ψύχραιμα - ψύχραιμα τούς δικούς του, φώναξε τούς γυναικαδέλφους του, ποὺ ἦταν ἀκόμα ἀπάντρευτοι κι' ἀποφάσισε νὰ φύγουν ὅλοι μαζὺ γιὰ τὴν Πεξούλα. Ἀποτραβήχτηκαν κεῖ πάνου στὰ ψηλά καπατόπια, ποὺ εἶχαν ζήσει κι' οἱ προγονοί του.

Τέλειωσ' ὡς τόσο ὁ πόλεμος. Οἱ Τοῦρκοι ὅμως δὲν ἄφηκαν ἀμέσως τό καπεχόμενο ἔδαφος.

Μὲ σκεπτικισμό ὁ Χρ. Πλαστήρας κατεβαίνει στὰ ριζά. Ζυζει τὴν κατάσταση καὶ ἀποφασίζει νὰ γυρίσει στὴν Καρδίτσα.

Ἐξοικονόμησε ἕνα κάρρο. Φόρτωσαν λίγα πράμματα, ἀνέβηκ' ἀπάνου ὁ κουνιάδος του Καραγιώργης, ἀνέβασε καί τόν μικρὸ Νίκο Πλαστήρα, ἔβαλαν μέσα καὶ μιὰ μεγάλη βαλίτσα γεμάτη καί πῆραν τό δρόμο γιὰ τὴν Καρδίτσα. Ξεκίνησαν σάν ἕνα εἶδος ποπομποῦ, νά ποῦμε, κι' ἀνιχνευτῶν, ποὺ πήγαιναν ν' ἀνιχνεύσουν τό δρόμο καὶ ν' ἀντιληφτοῦν τὴν κατάστασι.

Ἔφτασαν καλὰ ὥς τὸ σπίτι τους καί τὸ βρῆκαν κλεισμένο, ὅπως τό εἶχαν ἀφήσει. Ἄρχισαν νά ξεφορτώνουν τὰ λιγοστὰ πράμματα, ποὺ εἶχαν μαζύ τους. Ὅταν κατέβασαν ὅμως καὶ τὴν βαλίτσα, τοὺς σίμωσε ἕνας νιζάζης ἔνοπλος. Μέ τὸ πρόσχημα τάχα, πώς ἤθελε νὰ κάμει ὑπηρεσιακὴ ἔρευνα, ἄνοιξε τὴ βαλίτζα καί τράβηξε ἀπό μέσα νὰ πάρει ὅσα τοῦ ἄρεσαν. Ὁ Καραγιώργης, ποὺ μιλοῦσε τὰ τούρκικα μὲ εὐχέρεια, διαμαρτυρήθηκε. Ὁ νιζάμης πεισματώθηκε καὶ σηκώνοντας τὸ του φέκι του τ' ἀκούμπησε πάνου στὰ στήθιὰ τοῦ Καραγιώργη. Ὁ μικρός Πλαστήρας, ποὺ στέκοταν δίπλα του, πηδάει μὲ μιὰ ἀφάνταστη ἑτοιμότητα πάνου στόν ἀγριεμένο νιζάμη κι' ἁρπάζεται ἀπ' τὴν κάνη τοῦ τουφεκιοῦ τοῦ. Ἡ σφαίρα χτύπησε πάνου στόν τοῖχο τοῦ σπιτιοῦ, χωρίς νά θίξει τόν Καραγιώργη, ποὺ ἔμεινε κι' ὁ ἴδιος κατάπληχτος ἀπ' τὴν ἑτοιμότητα κι ἀπ' τὴν τόλμη τοῦ μικροῦ του ἀνεψιοῦ.

Σίγουρα ὁ νιζάμης θὰ τοὺς σκότωνε καί τούς δυό. Κατὰ καλή τους τύχη διάβαινε ἀπό κεῖ ἕνας Τοῦρκος ἀξιωματικός ἔφιππος, ποὺ σάν ἄκουσε τόν πυροβολισμό, σίμωσε γιά νὰ πληροφορηθεῖ τὴν αἰτία.

Σάν ἔμαθε ἀπ' τὸν Καραγιώργη τό τί ἔγινε, διάταξε τὸ νιζάμη νά πέσει πίστομα κι' ἀφοῦ κατέβηκ' ἀπ' τό ἄλογό του καί τοῦρριξε κάμποσες βουρδουλιές γιά τιμωρία, τόν διάταξε κιόλα νά φυλάξει σκοπός γιά ἀσφάλεια τοῦ Κραγιώργη καί τοῦ μικροῦ ἀνηψιοῦ. Ὕστερα ἀπό λίγη ὥρα ἔστειλε ἄλλον στρατιώτη νά τόν ἀντικαταστήσει. Αὐτὸν τὸν πῆρεν ἀπὸ κεῖ συνοδεία.

Τίμια κι' εὐγενική ἡ πράξη τοῦ Τούρκου ἀξιωματικοῦ. Τέτοιον ἐχθρό, ὅσο κι' ἄν τόν θεωρεῖ κανείς γιά ἐχρό του, ὅμως τόν σέβεται καί τοῦ δίνει ξεχωριστή θέσι στή συνείδησί του. Ἀλλά καί τό τόλμημα τοῦ δεκατετράχρονου Νίκου Πλαστήρα; Τί νά ποῦμε γι' αὐτό καί πῶς νὰ τὸ χαρακτηρίσουμε;

Νά ἦταν ἄγνοια τάχα καί παντελὴς ἔλλειψι τῆς συναισθήσεως τοῦ κινδύνου; Νά ἦταν παραφοριά ἀπ' τή στοργή πρός τό θειό του, ποὺ τόν εἶδε νὰ κινδυνεύει; Νά ἦταν μίσος καὶ ἀγανάκτησι ἀπ' τίς περιπέτειες κι' ἀπ' τήν ὑποβολή, ποὺ τοῦ δημιουργοῦσαν οἱ κουβέντες, ποὺ ἄκουε γύρω του κι' ἀπ' τὰ γεγονότα, ποὺ ἐξελίσσονταν πάνου καί στόν ἴδιον αὐτόν ἀκόμα;

Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία, πώς ὅλα τοῦτα μαζύ ἦταν οἱ συντελεστικοί παράγοντες. Τό κύριο ὅμως καί βασικό ἦταν ἡ φύσει γενναία καί ἄφοβη ψυχή του, ποὺ ὅλοι αὐτοί οἱ παράγοντες δὲν ἔκαμαν τίποτε ἄλλο, παρά ν' ἀγγίξουν τίς χορδές, ποὺ εἶχε μέσα της ἀπό φυσικό της.

Τό κάθε τί φτάνει ὥς τὴν ψυχη μας καί τό δεχόμαστε ἀνάλογο μὲ τή σύνθεσί μας. Ὅλες οἱ ἐκδηλώσεις μας εἶναι ἀνάλογες ἐπίσης κι' ἀντίστοιχες μ' αὐτή. Ἄν δὲν ὑπῆρχαν αὐτές οἱ χονδρές μέσ' στήν παιδιάστικη κεῖνη ψυχή, ὅλες αἱ περιπέτειες κι' ὅλα τά γεγονόταν θά πέρναγαιν δίχως νά θίξουν τίποτε, ἤ μὲ διαφορετικὲς ἐκδηλώσεις. Μά ἡ ψυχή τοῦ δεκατετράχρονου Νίκου Πλαστήρα ἦταν ὁλόκληρη μιὰ φλόγα, ποὺ ἐγκυμονοῦσε ἡφαίστειο.

Μὲ τήν πρόωρα ἀνεπτυγμένη ἀντίληψί του ἔνοιωθε ὅλα τὰ λογια καί τίς κουβέντες, ποὺ ἄκουε γύρω του κι' ὅλες τίς περιπέτειες καί τούς κινδύνους, ποὺ τούς ζοῦσε κι' ὁ ἴδιος, μὲ τήν πραγματική τους ἔννοια.

Ἔπαιρνε μέσα του βαθειές ἐντυπώσεις καί τὰ γεγονόταν τοῦ δημιουργοῦσαν συνείδησι. Μέσ' στὴν παιδιάστικη ψυχή του, ποὺ ἀναβλάστανε ὅλη ἡ φλόγα κι' ἡ ὁρμή τῶν προγόνων του κόχλαζαν χίλιω λογιῶν συναισθήματα καί γίνονταν μιά δυνατὴ ζύμωσι, ἀπ' τὴν ὁποία ἔμελλαν νὰ ξεπηδήσουν ὅλες ἐκεῖνες αἱ ἀρετές, ποὺ φάνηκαν ὕστερα.

(Συνεχίζεται)

ΠΑΡΑΔΙΔΟΝΤΑΙ

Ἀπὸ Μεσενικολίτες φοιτητές παραδίδονται στὸ σπίτι σας Μαθήμαα σέ μαθητὲς ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ — ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ. Τηλεφωνῆστε 3248.941, 6510.454.

ΜΑΘΗΜΑΤΑ

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΑ

ΔΙΑΔΟΧΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΙΣ

Ὅταν ἕνας ἐργαζόμενος ἀλλάξει ἐπάγγελμα καί κατὰ συνέπεια ἀσφαλιστικό ταμεῖο, αἱ ἡμέρες ἐργασίας ὑπολογίζονται ὅλες στὸ τελευταῖο Ταμεῖο.

Ἀπαραίτητη προϋπόθεσις ἄν ἔχη τὴν τελευταία 5ετία 500 τουλάχιστον ἡμέρες ἐργασίας τὴν ἡμέρα ποὺ κάνει τήν αἴτησιν συνταξιοδοτήσεως. Ἡ σύνταξη βγαίνει ἀπό τὸτελευταῖο Ταμεῖο κι' ἄν ἀκόμα δὲν ὑπάρχουν οἱ 500 μέρες ἐργασίας, φτάνει πρίν ἀπό τὴν 5ετία νὰ ὑπῆρχε κάποια ἀσφάλιση.

Ἀκόμη ὁ ἀσφαλισμένος τοῦ ΙΚΑ ποὺ ἔχει πραγματοποιήσει χρόνο ἀσφάλισης στίς χῶρες ὑπογράψει διμερεῖς σχέσεις κοινωνικῆς ἀσφάλισης, ὁ χρόνος ρες μὲ τίς ὁποῖες ἡ Ἑλλάδα ἐὑπολογίζεται μαζί μὲ τὰ ἡμερομίσθια ποὺ ἔχει στό ΙΚΑ γιά τὴν σύνταξιν.

ΑΥΤΑΣΦΑΛΙΣΙΣ

Κάθε ἐργαζόμενος καὶ ἀσφαλισμένος στὸ ΙΚΑ ποὺ ἐσταμάτησε τή μισθωτὴ ἐργασία ἔχει δικαίωμα νά ζητήσει τὴ συνέχιση τῆς ἀσφάλισής του στούς κλάδους ποὺ ἦταν ἀσφαλισμένος (ἀισθένεια, σύνταξη, ὄχι ἀνεργία) κι ἀν πάλι ἐπιθυμεῖ δύο ἀσφαλιστικὲς κλάσεις πρός τά κάτω.

Αἱ προϋποθέσεις αὐτασφαλίσεως εἶναι.

1) Ἡ ἡλικία (ὄχι ἄνω τῶν 60 οἱ ἄρρενες καί αἱ γυναῖκες). 2) Νά μήν εἶναι ἀσφαλισμένος σ' ἄλλο Ταμεῖο. 3) Νά μήν εἶναι ἀνάπηρος. 4) Νά ἔχη 3000 ἡμέρες ἐργασίας στήν ἀσφάλιση τοῦ ΙΚΑ ἤ τουλάχιστον 500 μέσα στὰ τελευταῖα 5 χρόνια πρίν ἀπό τή διακοπή τῆς γασίας του.

Ὁ ἀσφαλισμένος πληρώνει καί τὴν ἐργοδοτική καί τὴν ἐργατική εἰσφορά κατὰ μῆνα.

ᾶ) Αἴτηση μὲ ὑπεύθυνη δήλωση ποὺ χορηγεῖ ἡ Ὑπηρεσία. Ἡ αἴτηση μπορεῖ νά ὑποβληθεῖ ὁποτεδήποτε ἐφ' ὅσον ὑπάρχουν 3000 μέρες ἐργασίας. Ἄν ὅμως τό δικαίωμα βασίζεται στίς 500 μέρες ἐργασίας ἡ αἴτηση πρέπει νά ὑποβληθεῖ μέσα σὲ 12 μῆνες ἀπό τὴν τελευταία μέρα ἐργασίας, 6) Τά ἀσφαλιστικά βιβλιάρια, γ) Πιστοποιητικό γεννήσεως.

Ἡ αὐτασφάλισις ἀρχίζει ἀπό τὴν ἡμερομηνία τῆς αἰτήσεως καί ποτέ ἀναδρομικά.

ΜΕΙΩΜΕΝΗ ΣΥΝΤΑΞΙΣ

Ἀπό τὸ ΙΚΑ χορηγεῖται καὶ μειωμένη σύνταξις στίς περιπτώσεις:

1) Γήρατος (ἄρρενες 60, θήλεις 55 ἐτῶν). 2) Ἀκόμη πιό μειωμένη σύνταξις μὲ τὴν ἰδία ἡλικία ἤ ἄρρενες 62, θήλεις 57 καί 3) Σὲ μητέρες 50 ἐτῶν μὲ ἀνήλικα παιδιά.

Στίς ἀνωτέρω περιπτώσεις ἀπαιτοῦνται ἐκτός τῆς ἡλικίας καί μητρότητος καί ὡρισμένος ἀριθμός ἡμερῶν ἀσφαλίσεως. Διά τὴν ἐνημέρωσιν σὲ κάθε περίπτωσιν ἐρωτᾶται ἡ ὑπηρεσία πληροφοριῶν τοῦ ΙΚΑ. Αἱ αἰτήσεις πρός τὸ ΙΚΑ δὲν χαρτοσημαίνονται.

Διὰ τὴν χορήγησιν συντάξεως ὑποβάλλεται αἴτησις, ἀσφαλιστικά βιβλιάρια καί διά τὴν ξις ἤ πιστοποιητικό γεννήσεως ἔγγαμον μητέρα ληξιαρχική πρᾶτῶν τέκνων. Αἱ αἰτήσεις ὑποβάλλονται διά τάς Ἀθήνας εἰς περιφερειακό κατάστημα συντάξεως Νικηφόρου 16.

—Ὁ συνταξιοῦχος γήρατος τοῦ ΙΚΑ μπορεῖ νὰ δουλεύη καί μετὰ τὴ συνταξιοδότησή του, ἀφοῦ λάβει ἄδεια ἀπὸ τὴν ἁρμόδια ὑπηρεσία, ἀρκεῖ οἱ κατὰ μῆνα ἀποδοχὲς του νά μήν εἶναι μεγαλύτερες ἀπό τό 35)πλάσιο τοῦ ἑκάστοτε ἡμερομισθίου τοῦ ἀνειδικευτου ἐργάτη.

Ὅταν οἱ ἀποδοχές ἀπό τή συνέχιση τῆ ἐργασίας εἶναι μεγαλύτερες ἀπό τό πιό πάνω ποσὸ γίνεται ἀναστολὴ πληρωμῆς τῆς συντάξεως διά ὅσο διάστημα οἱ ἀποδοχές τῆς ἐργασίας ξεπερνοῦν τό ποσόν αὐτό.

ΛΗΞΙΑΡΧΕΙΟΝ

Ὁ πατέρας κάθε παιδιοῦ ὑποχρεοῦται μὲ ἔντυπο αἴτησιν ποὺ τοῦ δίνει τὸ Ληξιαρχεῖο, πληρώνοντας τὸ ἀνάλογο χαρτόσημο, νά δηλώση μέσα σέ 10 ἡμέρες τήν γέννησίν του. Μαζὶ μὲ τὴν αἴτησιν χρειάζεται καί σημείωμα τῆς κλινικῆς ποὺ ἔγινε ἡ γέννησις.

Μετὰ τὴν παρέλευσιν τοῦ 10 ἡμέρου καί μέχρι 3 μῆνες καταβάλλεται πρόστιμο 100 δραχ. καί μετὰ τὸ 3μηνον ἡ ἐγγραφὴ γίνεται μὲ παραγγελία τοῦ Εἰσαγγελέως καί μὲ πρόστιμο μέχρι 650 δραχ.

Ἡ βάπτισις δηλώνεται ἐντός 3 μηνῶν. Καί δι' αὐτήν ὁ πατέρας ἔχει τίς ἴδιες ὑποχρεώσεις. Διὰ τήν βάπτισιν χρειάζεται καί σημείωμα τοῦ ἐφημερίου τοῦ Ναοῦ, ὅπου ἐγένετο ἡ βάπτισις.

Ἡ πέραν τῶν 3 μηνῶν δήλωσις τῆς βαπτίσεως χρειάζεται παραγγελίαν Εἰσαγγελέως.

Ὁ γάμος πρέπει νά δηλωθῆ στὸ ληξιαρχεῖον, ποὺ ἔγινε τό μυστήριον ἐντός 40 ἡμερῶν. Μέχρι 3 μηνῶν καταβάλλεται πρόστιμον. Μετὰ τούς 3 μῆνες μὲ παραγγελία τοῦ Εἰσαγγελέως.

Τήν δήλωσιν τοῦ γάμου μπορεῖ νά κάμη καὶ ἕνας τῶν γονέων ἀρκεῖ νά ἔχη καί τὴν ταυτότητα τοῦ ἄλλου συζύγου.

Τόν θάνατον τόν δηλώνει ὁποιοσδήποτε συγγενὴς μέχρι Α΄ βαθμοῦ ἐντός 24 ὡρῶν, προσκομίζοντας τὴ σχετική ἰατρικὴ βεβαίωσιν τοῦ θανάτου.

Μετὰ τίς 24 ὧρες καί μέχρι ἕνα μῆνα, ἐφ' ὅσον ὁ νεκρός ἔχει τ··εῖ, ἀπαιτεῖται παραγελία Εἰσαγγελέως. Μετὰ τὸ μῆνα ἀπαιτεῖται δικαστική ἀπόφασις.

Τὰ ληξιαρχεῖα ἐκτός τοῦ Ἀθηνῶν, ποὺ εἶναι Πανεπιστημίου 57, ὄροφος 3, τά ἕτερα τῶν πόλεων (ἐκτός Πειραιῶς — Θεσσαρολίκης) καὶ προαστίων συστεγάζονττι μὲ τίς Δημοτικὲς καί Κοινοτικὲς ἀρχές.

Ἀποσπάσματα (γεννήσεως, βαπτίσεως, γάμου, θανάτου) καί σὲ ὁποιονδήποτε ἀριθμόν δυνάμεθα νά ζητήσωμεν σὲ κάθε ἀνάγκη καταβάλλοντας τό ἀνάλογον χαρτόσημον.

Σύμφωνα μὲ τίς διατάξεις τῆς ὑπ' ἀριθ. 10)1976 Ἀποφάσεως τοῦ ΔΔΔΔ Ἀθηνῶν ποὺ δημοσιεύτηκε στὸ 671 ΦΕΚ τεῦχος Β΄ τῆς 20.5.1976 χορηγεῖται ἐπίδομα γάμου στούς ἐργαζομένους ὑπό τίς ἀκόλουθες προϋποθέσεις:

α) Στόν ἐργαζόμενο ἄνδρα τό ἐπίδομα γάμου σὲ ποσοστό 5% πάνω στό μισθό πού παίρνει κάθε μῆνα καθώς καί στό ἡμερομίσθιο χορηγεῖται ἀνεξάρτητα ἄν ἡ σύζυγός του ἐργάζεται ἤ συνταξιοδοτεῖται.

6) Στήν ἐργαζόμενη γυναίκα, ἀντίθετα, τό ἐπίδομα γάμου χορηγεῖται μόνον ἄν ὁ σύζυγός της οὔτε ἐργάζεται οὔτε συνταξιοδοτεῖται.

Στίς περιπτώσεις οὐτὲς ὡς ἐργασία θεωρεῖται κάθε εἴδους βιοποριστικό ἐπάγγελμα ἀνεξάρτητα ἄν ἐκεῖνος ποὺ τό ἀσκεῖ εἶναι ἤ δὲν εἶναι ἀσφαλισμένος στὸ ΙΚΑ ἤ σὲ ἄλλο Ἀσφαλιστικό Ὀργανισμό.

ΠΑΛΙΕΣ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΖΩΗ ΣΤΗΝ ΚΑΡΔΙΤΣΑ

Τοῦ τακτικοῦ μας συνεργάτη ΣΕΡ. ΤΣΙΤΣΑ

Στὸ προηγούμενο φύλλο σταματήσαμε στήν περιγραφὴ κάποιου διαπληκτισμοῦ τῆς τάξης μὲ τὸ φιλόλογο, ὅταν κατάφθασε ὁ Γυμνασιάρχης μὲ μιά... σανίδα.

Σὲ μιὰ τέτοια ἔφοδο ἔτυχε νά βρίσκομαι δίπλα στήν.. ἱεροεξεταστική ἕδρα, σηκωμένος γιὰ μάθημα. Δὲ θυμᾶμαι σὲ τί ἀκριβῶς μ' ἐξέταζε. Θυμᾶμαι ὅτι ξεστόμισα τὴ χυδαία λέξη κόττα. Ἄναψε τό γεροντάκι.

«Ὄρνις λέγεται βρὲ ὄρνιο! Εἶσαι φαίνεται καὶ μαλλιαρός!». Κι ἐνῶ ἐγὼ ἔφερα μηχανικά τά δάχτυλά μου στὰ γατσόμαλλα τοῦ ἀκούρευτου σβέρκου μου, νομίζοντας πώς αὐτὰ θά εἶδε καί μὲ εἶπε μαλλιαρό, προσνέβει ὁ γυμνασιάρχης:

—Σᾶς παρέσυρε, κύριε συνάδελφε, καί σᾶς ὁ μαλλιαρισμός του. Γύψ! θέλατε νά πεῖτε καί εἴπατε ὄρνιο.

—Γύψ, γύψ! φώναξε τό γεροντάκι ἀποκηρύσσοντας τή βέβηλη λέξη ὄρνιο. Ἔφαγα πολλὰ καρβέλια γιά νὰ μάθω πώς μαλλιαρούς ὀνόμαζαν τότε τούς ἀπαδούς τῆς δημοτικῆς.

Κάνω μιὰ παρέμβαση. Τό ἄμοιρο γεροντάκι τό ξαναεῖδα μετὰ 8—9 χρόνια, πλησίαζε τώρα τὸν αἰώνα. Διέσχιζα ἕνα πρωϊνὸ τὴν πλατεία Συντάγματος στὴν Ἀθήνα, τήν ὥρα ποὺ βρέθηκα ἐκεῖ μὲ τὸ Βασίλη Μπλατσούκα. Περπατοῦσε ἀργά ἀργὰ ἀκουμπώντας στό μπαστούνι του, διπλωμένος στὰ δύο.

Τὸν ἀναγνώρισε πρῶτος καί τρέξαμε μὲ τὸν Βασίλη κοντά του. Τόν σταματήσαμε. Τόν χαιρετήσαμε. Τοῦ λεμε πώς γίναμε κι οἱ δυό μας Δασάρχαι.

«Δὲν ξεχνοῦμε τοῦ λέω, τί ὀφείλουμε στούς σεβαστους μας δασκάλους. Στούς γονεῖς μας ὀφείλουμε τό ζῆν καί σέ σᾶς τούς δασκάλους μας τὸ εὖ ζῆν».

Συγκινήθηκε τὸ γεροντάκι. «Ἐγὼ ὁ κακομοίρης τὰ ἔγραφα στόν πίνακα νά τά καταλάβετε ἀργότερα...». Δὲν τόν ἀφήσαμε νά συνεχίσει. Ὁ Βασίλης θυμήθηκε τὴν παλιά καζούρα, τούς μορφασμούς του κλπ. καί ξέσπασε σὲ τρανταστὰ ἀσεβέστατα γέλια. Ὀργίστηκε ὁ δάσκαλος: «Καὶ δασάρχης ποὺ ἔγινες πάλι.. κτῆνος εἶσαι!». Χαιρετιστήκαμε κακὴν κακῶς. Κλείνει ἡ παρένθεση.

Δὲν ξέρω γιατί τή θεωροῦσαν τὴν Καρδίτσα τότε σὰν ἀπάμερη καί παρακατιανή πόλη γιά αὐτὸ τήν ἀπόφευγαν οἱ καλοὶ καθηγητές.

Οἱ περισσότεροι ποὺ τούς «ἐξόριζαν» στὴν Καρδίτσα ἦσαν .... τρίτης διαλογῆς. Ἐκτός ἀπό μερικούς ντόπιους ποὺ τήν προτιμοῦσαν τὴν Καρδίτσα γιατί ἦταν ἡ γενέτεια. Τέτοιοι ἄξιοι καθηγητὲς ἦταν ὁ Λάμπρος Βαρμπούλης, οἱ μαθηματικοὶ Παπαλόπουλος καί Παπαστεργίου, ὁ Βαρούτσικος καί μερικοὶ ἄλλοι, καί κορυφαῖος ὅλων ὁ Γιώργης Ζούκης. Ἡ τάξη μας τοῦ ὀφείλει πολλά. Ἀπ' αὐτόν μάθαμε γερὰ ἀρχαῖα καὶ νέα Ἑλληνικά, ψυχολογία κτλ.

Ἀπὸ τούς συμματές μου ἀναφέρω πρόχειρα ὅσους θυμᾶμαι. Οἱ πιό πολλοί σπούδασαν. Οἱ πύλες τοῦ μοναδικοῦ τότε πανεπιστημίου Ἀθηνῶν ἦσαν ἀνοιχτὲς γιά ὅλους τούς κλάδους τῆς ἐπιστήμης. Ἀργότερα καθιερώθηκαν οἱ εἰσαγωγικὲς ἐξετάσεις Ἔτσι βγῆκαν γιατροί οἱ ἀξέχαστοι Κώστας Μπαλτᾶς καί Κώστας Καρατόλας. Νομικοί: Γιάννης Θεολόγης, Μήτσος Χατζηγώγος, Σοφοκλῆς Δασκαλόπουλος, Χαρ. Μακρῆς, Ἠλίας Μουραφέρης, καί Μήτσος Μαργέλλος ποὺ ἀκολούθησε τὸ δικαστικό κλάδο καί ἔφθασε στό ὕπατο ἀξίωμα τοῦ προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου Χημικοί: Ὁ Γιάννης Ματθαιόπουλος καὶ ὁ Γιώργης Μπάγιος.

Στὸ λιμενικό ὑπηρέτησε (πτυχιοῦχος Ἀνωτάτης Ἐμπορικῆς) ὁ Πολύκαρπος Τσικρίκης.

Φυσικός ὁ Γιῶργος Πάσχος, Φαρμακοποιός ὁ Κωστῆς Βαμτκόρη Πηνελόπη Καυχ. τοῦ Γέ-Σουλτάτης. Δύο δασολόγοι καὶ κανένας.... Γεωπόνος. Πρᾶγμα παράξενο ἀπό τήν πιό γεωργικὴ περιοχὴ τῆς Ἑλλάδος μὲ τόν ἀπέραντο θεσσαλικό κάμπο, κανένας δὲν ἀκολούθησε τὴν Γεωργία.

Στὶς δυό τελευταῖες τάξεις προστέθηκαν δυό νέοι συμμαθητές. Ἀπό τὸ Γυμνάσιο Τρικάλων ὁ γιατρός καὶ δουλευτὴς Ἀριστείδης Ἀντωνίου καί ἀπό τὸ Γυμνάσιο Καρπενησίου ὁ Νίκος Χαλιάσος κορυφαῖος ἐκπαιδευτικός ἀργότερα ποὺ τίμησε τὴν Ἑλληνική Παιδεία. Τὸ 1923 ποὺ ἀποφοίτησε ἡ τάξη μας, μὲ ἄριστα 10 πῆραν τ' ἀπολυτήριο οἱ Μαργέλλος Δ καί δυό ἄλλοι μὲ 9, οἱ Χατζηγώγος καὶ Θεολόγης.

Ἐγὼ ἤμουν πολύ καλός στὰ Ἑλληνικά καί ἐπιθυμία μου ἦταν νά γίνω Φιλόλογος. Πῶς τώρα ξεστράτισα καί ἀκολούθησα τόν θετικό κλάδο τῆς Δασολογίας, αὐτὸ εἶναι μιά ἄλλη ἱστορία, ποὺ ἴσως τήν ἀφηγηθῶ κάποτε.

Θὰ κλείσω τίς πρόχειρες αὐτὲς ἀναμνήσεις μ' ἕνα εὔθυμο.... ἱστορικὸ περιστατικό: Στὴν τελευταία τάξη ὁ γυμνασιάρχης μας μᾶς ἔδιδε διάφορα θέματα γιά νὰ τὰ ἀναπτύξουμε σὲ «ἐκθέσεις κατ' οἶκον». Ἀπὸ αὐτὲς διάλεγε τὴν κάθε φορὰ τὴν πιό καλὴ καὶ καλοῦσε κοντά του αὐτόν ποὺ τὴν ἔγραψε νὰ τήν διαβάσει. Τήν καλλίτερη ἔκθεση μὲ θέμα: «Τῆς παιδείας οἱ μὲν ρίζαι πικραίαι οἱ δὲ καρποί γλυκεῖς»,, τὴν εἶχε γράψει ὁ μακαρίτης Δημοσθένης Μπούσδρας. Μυαλὸ γερό, καθαρό, ἱκανό ἀλλά καί ἰδιόρυθμο.

Ὁ Γυμνασιάρχης τόν εἶχε στὸ κοκό κοτάστιχο, γιατί κάπνιζε, πολλὲς φορές τὄσκαγε, γύριζε μὲ συντροφιές, ἐξωσχολικὲς κτλ. Τήν ἔκθεσή του,, πραγματικά ὑπέροχη, τὴν εἶχε γράψει σὲ τύπο ἐπιστολῆς τοῦ πατέρα, στό γυιό του, στήν ὁποία ἀράδιαζε ἕνα σωρὸ νουθεσίες καὶ συμβουλές: «Μὴ λησμονεῖς πώς τὰ χρόνια τῆς Παιδείας, θεμελιώνουν τὴν ὅλην σου σταδιοδρομίαν εἰς τὴν ζωήν, σταδιοδρομίαν ἐπιστημονικήν, ἐπαγγελματικήν, κοινωνικήν... Κρίσιμα τά ἔτη τῆς μαθητείας...».

Ὅλη ἡ τάξη ἀποθαύμαζε μὲ ἀπόλυτη σιγή τήν ἀνάγνωση. Ὅσο προχωροῦσε τόσο καί ὁ θαυμασμός ὅλων μας μεγάλωνε, ἐνῶ ὁ γυμνασιάρχης ἄναβε καὶ κόρωνε. Ὅταν τελείωσε ἡ ἀνάγνωση, τοῦ λέει, ὁ γυμνασιάρχης, φωναχτά: Ἀκοῦς γάϊδαρε, τί σοῦ γράφει ὁ πατέρας σου; —Τ' ἀκούω. —Καί τί κάνεις ἀπ' ὅλα αὐτά; Καί μὲ τά λόγια αὐτὰ τόν ἀρχίζει στὰ χαστούκια Γλύτωσε φεύγοντας γιὰ τὰ τελευταῖα θρανία.

Ποτέ ἡ καλύτερη ἔκθεση δὲν βραβεύτηκε μὲ τέτοιο πρωτότυπο τρόπο, μέ... ξυλοδαρμό. Καί ἤμαστον τότε ὄχι παιδάκια ἀλλά... γάϊδαροι 18 χρονῶν.

ΣΕΡΑΦΕΙΜ ΤΣΙΤΣΑΣ

ΟΙ ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ

Τοῦ Γιώργου Βελέτζα

Ὁ ἄνθρωπος τῆς ἡλικίας μου σύμφωνα μὲ τὴ σημερινή ὁρολογία λέγεται «ρετρό».

Εἶναι ἀπόλυτα φυσικό νά θυμᾶται νοσταλικά πῶς γίνονταν στὸ χωριό οἱ ἐπισκέψεις.

Ὅλοι μας τότε στὰ χωριά εἴμαστον δεμένοι μεταξύ μας μὲ συγγενικό ἤ φιλικό δεσμό ποὺ μᾶς ἔνωνε στὴ χαρὰ καί στὴ λύπη. Γιὰ νά διατηρήσουμε αὐτὸ τὸ δεσμό ἔπρεπε νά τὸν φρεσκάρουμε ἀνταλλάσσοντας ἐπισκέψεις. Αὐτὲς τίς ἐκδηλώσεις στὰ χωριά μας τίς λέγαμε ἐπισκέψεις. Στὸ Μωριὰ τίς λένε βίζιτες, βεγγέρες στὴ Μακεδονία καὶ σ' ἄλλα μέρη τοῦ ἑλλαδικοῦ χώρου κάπως ἀλλιῶν.

Κοντολογίς οἱ ἐπισκέψεις στὰ χωριά γίνονταν σὰν συνέπεια μιᾶς ὑποχρέωσης ποὺ δημιουργούνταν μεταξὺ τῶν κατοίκων γιατὶ δὲν μποροῦσε ὁ καθ' ἕνας ν' ἀποξενωθεῖ ἀπ' τούς συγκενεῖς ἤ φίλους του ζώντας σὲ μιὰ χούφτα τόπο. Ὕστερα ἦταν ψυχολογικά ἀπαραίτητες οἱ ἐπαφὲς μεταξύ τους δίνοντας μιὰ διέξοδο στὴν πλήξη ποὺ κατεῖχε ὅλους τούς χωριάτες ἀπ' τὴν ἔλλειψη ἄλλης ψυχαγωγίας.

Ἄλλως τε ἐπισκεπτόμενος ὁ χωριάτης ἕνα συγγενή ἤ φίλο δὲν ὑποβάλλονταν σὲ κανένα κόπο ἤ ἔξοδο. Ἔπαιρνε τὴ φαμίλια του ἤ ἄν δὲν εἶχε κανένα δικό του καί ζοῦσε μόνος του καί πήγαινε στό φιλικό ἤ συγγενικό σπίτι.

Φτάνοντας χτυποῦσε ἤ τραβοῦνοῦσε τὴν πόρτα (ἀνάλογα μὲ τό βαθμό διακριτικότητας ποὺ εἶχε) μ' ἄδεια, τὰ χέρια καί «καλῶς σᾶς βρῆκα».

Ἀπαραίτητη ἡ διαμαρτυρία τῆς νοικοκυρᾶς: «Βρέ, βρέ μαῦρα μάτια ἐκάνσαν νὰ σᾶς δοῦμι. Τί γένισθι; Πόσουν κιρό ἔχι τι νὰ πατῆστι τοῦ πουδάρι σας σταῦ σπίτι μας; Κάτστι νά βάλου ἕνα σίδηρου νά πατῆστι».

Κι' ἀμέσως ἡ δικαιολογία: «Ἰσεῖς γιατὶ δὲν ἔρχισθι; Ἰμεῖς ξέριτι ἔχουμι κι' μικρό πιδὶ κί τὴ γρηὰ (πεθερά ἤ μάνα) ξαμπούνικη (φιλάσθενη)».

Δίνονταν οἱ ἀμοιβαῖες ἐξηγήσεις κι' ἦταν ὅλα μέλι καί γάλα. Ἡ ἐποχή τῆς ἐπίσκεψης εἶναι καλοκαιριάτικη καί στρώθηκαν κεῖ δὰ στὴν αὐλή τοῦ σπιτιοῦ. Ἀφοῦ βολεύτηκαν σὲ κάτι καρεκλίτσες καί ψευτοσκαμνάκια, ἕνας μάλιστα μὴ βρίσκοντας ἄλλη καρέκλα γύρισε ἀνάποδα ἕνα γκαζοτενεκέ καί βολεύτηκε μιά χαρά.

Κι' ἄρχισε ἡ κουβεντοῦλα. Ἀπ τὶς παρέες αὐτὲς δὲν ἔλειπαν οἱ εὔθυμοι τύποι κι' ἔτσι κυλοῦσε ἡ ὥρα ἀνάμεσα σὲ ἀθῶα μεταξύ τους πειράγματα ἀλλὰ καί κάτι μπηχτὲς ἀλλά πάντα σ' ἀστεῖο τόνο.

(Συνέχεια στὸ ἑπόμενο)

Γράμματα ποὺ πήραμε

Εἶχα πολλὰ χρόνια νά πάω στὴν πολυαγαπημένη Πατρίδα τῆς ἀγαπημένης μου μητέρας. Πῆγα φέτος. Πέρασα πολὺ καλά κοντὰ στὸ σόϊ τῆς μητέρας μου ἦταν πολὺ ὄμορφα.

Ἀπόλαυσα τὸν ὡραῖο Μεσενικόλα ποὺ ἔχει τόσες ὀμορφιές τὴν λίμνη, τὸ πράσινο, ποὺ σοῦ ἀνοίγει τὴν καρδιά καί ἀναπνέεις τό καθαρό ὀξυγόνο, καί τόσα καλά ἄλλα. Συγχαίρω τὴν σεβαστὴ ἐπιτροπὴ ποὺ ἀνέλαβε νά κάνει τόσα καλά ἔργα, τὸ Πνευματικό Κέντρο καί ἄλλα γιά νά ἀξιοποιήσει τὴν πατρίδα τῶν γονέων μας.

Λυπᾶμαι ὅμως ποὺ δέν μπορῶ νά στείλω πιό πολλά ἀπό τὴν συνδρομή μου καί εὔχομαι σὲ ὅσους μποροῦνε ἀς ἐνισχύσουνε γιά νά καμαρώνουν αὔριο τά παιδιά καί ἐγγόνια τους τὴν ὡραία Πατρίδα τῶν γονέων μας.

ΑΜΑΛΙΑ Β. ΚΑΥΧΙΤΣΑ

κόρη Πηνελόπη Καυχ. τοῦ Γένους Θεοδ. Κρανιᾶ.

Ἀγαπητή «ΝΕΒΡΟΠΟΛΗ»,

Γεννημένη καί μεγαλωμένη στὸν ὡραῖο Βόλο πού λατρεύω, πιάνω συχνά τόν ἑαυτό μου νὰ σκέφτεται νοσταλγικὰ τὰ ὄμορφα καλοκαίρια ποὺ πέρασα στό χωριό τῶν γονιῶν μου, τὸ Μεσενικόλα.

Ἴσως γι' αὐτὸ περιμένω μὲ λαχτάρα (ὅπως καί ὅλοι οἱ δικοί μου) τὸν ἐρχομό σου, γιατί σὲ νοιώθω σάν τὸ συνδετικό κρίκο ποὺ μὲ ἑνώνει μὲ τ' ἀγαπημένο χωριό καί τούς φίλους Μεσενικολῖτες, ὡς τὸ ἑπόμενο καλοκαίρι ποὺ θὰ βρεθῶ πάλι κοντά τους. Διαβάζοντάς σε, αἰσθάνομαι πώς μιλάω μαζί τους, πώς ἀναπνέω τόν καθαρό βουνίσιο ἀέρα, πώς δροσίζομαι ἀπό τό ἀεράκι τοῦ γερο-πλάτανου τῆς πλατείας.

Εὔχομαι καί ἐλπίζω πώς θά συνεχίσεις νά μᾶς ἑνώνεις ὅλους —καί ἰδιαίτερα ἐμᾶς τούς νέους πού ζοῦμε σκορπισμένοι στήν Ἑλλάδα, ἀλλά καταγόμαστε ἀπό τό ἴδιο χωριό—, γιὰ πολλὰ - πολλὰ ἀκόμη χρόνια.

Μὲ πολλὴ φιλία
ΜΑΡΙΑ ΤΗΛΕΜ. ΨΑΡΡΑ
Βόλος

Ἀγαπητή «ΝΕΒΡΟΠΟΛΗ»,

Πάει σχεδόν ἕνας χρόνος ἀπό τότε ποὺ πῆρα τὸ πρῶτο φύλλο τῆς ἐφημερίδα μας καί ἀκολουθῶ νὰ λαμβάνω ἀκόμα. Βρίσκω ὅτι ἡ προσπάθειά σας εἶναι θαυμάσια καὶ ἐπαινετὴ γιατί μέσα σὲ ἕξι σελίδες φέρνετε τὶς χιλιάδες τῶν ἀπανταχοῦ διασκορπισμένων χωριανῶν μας, τόσο μεταξύ τους ὅσο καί μὲ τὴν ἰδιαίτερη πατρίδα μας.

Αὐτὴ ἡ προσπάθειά σας αὐτόν τόν καιρό εἶναι πολὺ ἀξιόλογη γιατί μὲ τὴν ἐρήμωση τῶν χωριῶν καί τὴν διασπορά τῶν κατοίκων τους πολλὲς φορὲς σὲ μέρη μακρινά ἡ ἐφημερίδα μας ἐκδηδενίζει τίς ἀποστάσεις καί συντελεῖ στὴν ἀλληλογνωριμία τῶν συγχωριανῶν μας, τόσο γιὰ τὴν προσωπική τους ἐπιτυχα ὅσο καὶ γιά τό καλό τοῦ χωριοῦ μας.

Ἀπὸ τὸ πρῶτο κιόλας φύλλο σας μέχρι τό σημερινὸ, εἶδα μιὰ σταθερή ἄνοδο ποὺ πιστεύω νὰ συνεχιστῆ καί νά μήν εἶναι στάσιμη. Θέλοντας λοιπόν νά συμβάλω καὶ γὼ στὴν ὅσο τὸ δυνατόν καλύτερη ἐμφάνιση τῆς ἐφημερίδος μας ἔχω νά κάνω μερικὲς προτάσεις. Νὰ ἀσχολεῖται περισσότερο μὲ ἀγροτικά θέματα καί ἄν εἶναι δυνατόν νὰ ἀφιερώση μόνιμη ἀγροτικὴ στήλη. Αὐτὸ εἶναι ὁλοφάνερο γιατί χρειάζεται.

Ἐπίσης νά δίνεται ἡ εὐκαιρία στούς ἀναγνῶστες νά προβάλουν, μέσα ἀπό τὴν ἐφημερίδα μας, διάφορες ἰδέες, καί ἰδιαίτερα στούς νέους. Χωρίς βέβαια νὰ μετατρέπει ἡ ἐφημερίδα μας σὲ μέσο προπαγάνδας ποτικῶν θέσεων, γιά τό καλό τοῦ χωριοῦ.

Γιαυτό σᾶς στέλνω μιὰ ἐργασία μου σχετικὰ μὲ τό σίματο βαμένο Κιλελέρ τοῦ 1910, ἐπειδὴ καί σ' αὐτό τό φύλλο δὲν εἶδα τίποτα γιά τοὺς ἀγρότες τοῦ Κιλελερ ποὺ τήν 4η Ἀπρίλη γιόρτασε τὴν ἐπέτιό ὅλη ἡ ἀγροτική Ἑλλάδα. Πιστεύω ἄν καί πέρασε ἡ ἐπέτειος τοῦ Κιλελερ θά προσπαθήσετε νὰ δημοσιεύσεται ἄν ὄχι τὴν δικιά μου ἐργασία, μιὰ ἄλλη ἐργασία γιὰ τὸ Κιλελερ.

Εὐχαριστῶ γιά τὴν φιλοξενία καὶ σᾶς εὔχομαι εὐόδωση στὸ ἔργο σας.

ΣΤΛΟΓΙΑΝΝΗΣ ΜΑΡΙΝΟΣ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΘΕΣΣΤΛΙΩΤΙΔΟΣ
& ΦΑΝΑΡΙΟΦΕΣΑΛΩΝ
ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ
ΚΟΙΜ. ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ
ΜΕΣΕΝΙΚΟΛΑ

ΜΕΓΑΛΕΣ ΔΩΡΕΕΣ ΣΤΟΝ ΕΝΟΡΙΑΚΟ ΜΑΣ ΝΑΟ

Ἤδη ἔφθασαν οἱ πρῶτες συγκινητικὲς προσφορές γιά τὴν ἀντικατάσταση τῶν σταυιδίων καί τῶν ἀναλογίων τοῦ Ἐνοριακοῦ μας Ναοῦ γιά τὴν κατασκευή ἀναλόγων θέσεων:.

Οἱ Ἀφοὶ Χρ. Σταφυλά προσέφεραν 511.000 δραχμὲς στή μνήμη τῶν γονέων τους.

Ὁ Δημήτριος Ἀν. Κρανιᾶς προσέφερε 3.400 δραχ. στή μνήμη τῆς μητέρας του, ποὺ πέθανε πρόσφατα.

Φωτεινή Σβάρνα	1.700
Γεώργιος Βαλάφας,	1.700
Ἀφοί Νικ. Ἰωακείμ,	4.000
(στή μνήμη τῆς μητέρας των καί τοῦ ἀδελφοῦ των Εὐαγγέλου)	
Θωμᾶς Τσιγάρας	1.700
Εὐτυχία Γ. Σάκκα	3.000
Φωτεινή Γ. Κρανιᾶ	1.700
Παναγιώτης Ν. Ψημμένος	5000
Ἰωάννης Σπανός	1.700
Βασίλειος Μπαλλᾶς	1.700
Ἑλένη Ἰωακείμ,	3.400
(στή μνήμη τοῦ συζύγου της Γρηγορίου, ποὺ πέθανε πρόσφατα)	
Ἀντώνιος Ἀντωνούλας	1.700
Ἠλίας Κάτσιανος	1.700

Ἡ σημερινὴ —κατὰ πολύ τέλεια— κατάσταση τοῦ Ἐνοριακοῦ μας Ναοῦ δείχνει καθαρὰ πώς πάντοτε ὑπῆρξαν δωρεές πρός αὐτόν, ἄν ὄχι μεγάλες, τουλάχιστον πολλὲς Ἐλπίζουμε κι' ἄλλοι νά μιμηθοῦν τὶς δωρεὲς ποὺ ἀναφέρθηκαν ὥστε γρήγορα νά τελειώση τό ἔργο ποὺ ἄρχισε, καί στὴ συνέχεια νά κοιλυφθοῦν κι' ἄλλες ὑπάρχουσες ἀνάγκες μὲ πρωταρχική σημασία τὴν ἀποπεράτωση τῆς ἁγιογραφήσεως στὰ ἐλάχιστα ἀλλά πολυδάπανα κομμάτια ποὺ ἀπομένουν παράλληλα μὲ τίς προσφορὲς στὸ Πνευμ. Κέντρο.

Ἤδη ἔχουν τοποθετηθῆ οἱ πρῶτες εἴκοσι μία (21) θέσεις σταυιδίων μέχρι σήμερα στὸ Ναό μας.

ΙΩΑΝ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ
Πρεσβύτερος

ΕΚΔΡΟΜΗ ΤΩΝ ΒΛΑΣΔΙΝΩΝ ΣΤΗ ΛΙΜΝΗ ΤΟΥ ΜΕΓΔΟΒΑ

Τὸ τριήμερο 9 — 11 Ἰουνίου, μέλη τοῦ Συλλόγου Βλασδινῶν ταξίδεψαν μὲ ἐκδρομικό πούλμαν στούς γενέθλιους τόπους. Τὸ μεσημέρι τοῦ Σαββάτου 9 Ἰουνίου ἔγινε ἡ ἀναχώρηση ἀπό τὸ Μουσεῖο. Μετὰ ἀπό μικρή στάση γιὰ ἀναψυπτικὰ στὰ καμμένα Βοῦρλα ἐγευματίσαν τὸ βράδυ στό δροσόλουστο ἐξοχικό κέντρο τοῦ συμπατριώτη του κ. Λάμπρου Παπάκου (ἐργοτάξιο ΔΕΗ) καί σὲ λίγο ἔφτασαν στὸ Βλάσδο, ὅπου διανυκτέρευσαν.

Τὸ πρωΐ τῆς ἄλλης μέρας ξεκίνησαν γιὰ τὴν περιήγηση τῆς λίμνης τοῦ Μέγδοβα ἤ τοῦ Πλαστήρα, ὅπως θά πρέπει νά ὀνομάζεται, μιὰ καὶ ὁ ἀξέχαστος συμπατριώτης μας στρατηγός ἦταν ὁ ἐμπνευστής, μελετητής καὶ βασικός μοχλός γιὰ τὴν πραγματοποίηση τοῦ ὡραίου αὐτοῦ παραγωγικοῦ ἔργου.

Ἡ περιήγηση περιλαβε μιὰ πλήρη περιφερειακή ξενάγηση στὴ λίμνη. Ἡ πορεία πού ἀκολούθησε τὸ πούλμαν ἦταν: Μοσχάτο — Παλιόκαστρο — Μεσενικόλα — Βουνέσι — Στούγκο — Νεράϊδα. Στάση ἐδῶ γιὰ καφέ καὶ ἀπόλαυση τοῦ πανοράματος τῆς λίμνης. Συνέχεια τῆς πορείας: Καλύβια Μπεζούλας — Νεοχῶρι — Μπελοκομύτης — Φράγμα — Μούχα — Κωστανιά — Λαμπερό — Ἰσαρδάκι.

Ὅλοι μας ἔχουμε κάνει τὴν ἐκδρομὴ Τσαρδάκι — Καστανιά — Φράγμα, ἀλλά ἡ διαδρομή τῆς ἀπέναντι ὄχθης εἶναι ἄγνωστη στούς πολλούς, γιατί ἔλλειπε ὥς τώρα ἡ ὁδικὴ σύνδεση. Τώρα χάρις στὴ δασική ὑπηρεσία Καρδίτσας τὸ τμῆμα Μπελοκομύτης — Φράγμα συνδέθηκε ὁδικά καί συμπληρώθηκε ἔτσι ὅλος ὁ γύρος τῆς λίμνης.

Τό τμῆμα αὐτό τοῦ δασικοῦ δρόμου εἶναι καί τό ὡραιότερο. Γιατί ἀπὸ δῶ ἀγναντεύεται τό πιό θαυμαστό κάλλος τῆς λίμνης. Ἕνα ἀληθινό θαῦμα ἀπερίγραπτης φυσικῆς ὀμορφιᾶς. Τά γαλάζια νερά, οἱ κολπίσκοι καὶ τὰ φιόρδ, τὸ καθρέφτισμα τῶν ἐλατων πού πλαισιώνουν τή λίμνη, οἱ ἐκβλαστήσεις τῶν νησίδων της συνθέτουν ἕνα φαντασμαγορικό τοπίο ἀπό τά ὡραιότερα τοῦ κόσμου.

Αὐτὴ τὴν ὥρα θυμόμαστε τὰ ὡραῖα λόγια τοῦ Μυριβήλη: «Τὸ γαλάζιο τ' οὐρανοῦ καὶ τό γαλάζιο τῆς νεραϊδένιας λίμνης, αὐτό τὸ φωτεινό χρῶμα, πού εἶναι συγχρόνως ἀέρας καὶ νερὸ καὶ φῶς, σὲ κυριεύει εὐφράσυνα σὲ διαπερνᾶ... Τότε χάνεται κάθε αἴσθημα τοῦ ὑλικοῦ σώματός σου... Δὲν εἶσαι παρά μιά γαλάζια ἰδέα, χαρούμενη φωτολουσμένη, πού ἐπιπλέει...».

Ἔτσι ἀνάλαφροι, ἐξαϋλωμένοι φαντάζουμε ὅλοι, μετέωροι ἀνάμεσα στούς δασωμένους ὀεινούς ὄγκους τῆς Πίνδου καὶ τούς γαλάζιους καθρέφτες τῆς λίμνης, μεπέωφ κι ἀλοφροΐσκιωτοι, βυθισμένοι σὲ μαγική ὀπτασία σ' ἕνα κόσμο παραμυθιῶν κι ὀνείρων.

Τὸ μεσημέρι γευματίσαμε στὸ ἐξοχικό κέντρο τσαρδάκι ἀπ' ὅ πού ἀποθαυμάζαμε τὸ γλυπτὸ ἀριστούργημα τῆς κοιμωμένης νης στὶς κορφὲς τῆς Νιάλας.

Τό ἀπόγευμα ἐπισκεφτήκαμε τήν Κορώνα, ὅπου ὁ πρόθυμος καί πρόσχαρος νέος ἡγούμενος Σεραφείμ μᾶς ἔκανε τὴν καθιερωμένη «παράκληση τῆς Θεοτόκου». Ἦταν μιὰ κατανυκτική καὶ σεμνή ὥρα.

Ἀληθινή μυσταγωγία πού τήν ἐλάμπρυναν τά ἱερά ἄσματα τοῦ καιλλίφωνου Ἡγουμένου. Νέος, δραστήριος, πολλά θέλει νά κάνει γιὰ τὸ μοναστήρι. Μεταφέρουμε καὶ ἀπό τὴ θέση αὐτή τήν παράκλησή του, ἑνώνουμε καί τή δική μας φωνή, πρός τόν συμπατριώτη μας Ἀρχιεπίσκοπο Σεραφείμ νὰ βοηθήσει στὴν ἐπισκευὴ καί τὸν εὐπρεπισμό τῆς Κορώνας, ἀπό τὴν ὁποία προέρχεται καί ὁ ἴδιος.

Εἶναι ὁ δεύτερος μοναχός τῆς Κορώνας ὁ Σεραφεὶμ μετὰ τό Δαμασκηνό πού ξεκίνησε ἀπό δῶ ἄσημος γιὰ νὰ ἀνεβεῖ μιὰ μέρα στὸν Ἀρχιεπισκοπικό θρόνο Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος.

Τὴ Δευτέρα —ἡμέρα ἐπιστροφῆς— μὲ τὸ συμπαθητικό μας πούλμαν καί τό συμπαθέστατο ὁδηγό, τό Γιώργη, ἐπισκεφτήκαμε τὰ Μετέωρα, συνεχίσαμε Καλαμπάκα, Τρίκαλα, Καρδίτσα καί γευματίσαμε στὸ ἄριστο ἑστιατόριό της, τὸ «Ἑλληνικό» καί γυρίσαμε στήν πρωτεύουσα.

Κάναμε ἕνα ταξίδι ἀξέχαστο. Ἔιχασαν ὅσοι δὲν μᾶς ἀκολούθησαν. Συνιστοῦμε σ' ὅλους νὰ τό πραγματοποιήσουν. Θά μᾶς θυμηθοῦν. Μὲ μιὰ παρατήρηση. Γιὰ νὰ γίνει ὁ γῦρος τῆς λίμνης δὲν πρέπει τό ὄχημα νὰ ξεπερνάει τίς 20 θέσεις. Τά μεγάλα λεωφορεῖα δὲν ἐπιτρέπεται νὰ περάσουν ἐπάνω στή στέψη τοῦ φράγματος γιὰ τὴ συνέχιση τῆς πορείας.

Σ. ΤΣΙΤΣΑΙΣ

ΣΥΚΗΛΘΕ Η ΙΔΡΥΤΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΗΣ ΔΗΚΕΑ

Στὴν κατάμεστη ἀπό ἐπαρχιῶτες τῆς Ἀθήνας αἴθουσα τοῦ Πνευματικοῦ Κέντρου Ἠπειρωτῶν πραγματοποιήθηκε τήν Πέμπτη 21.6.1979 ἡ ἱδρυτικὴ συνέλευση τῆς Δημοκρατικῆς κίνησης ἐπαρχιωτῶν Ἀθήνας.

Στὴ συνέλευση ἐγκρίθηκε ἡ ἱδρυτική διάταξη καὶ ὁ ἐσωτερικός κανονισμός λειτουργίας της.

Ἀκολούθησαν ὁμιλίες παρευρισκομένων, πού χαιρέτησαν τὴ δημιουργία τῆς κίνησης καί τόνισαν τή σοβαρὴ ἀποστολή της.

Στὸ τέλος ἐκλέχτηκε προσωρινό δεκαπενταμελὲς γραφεῖο τῆς ΔΗΚΕΑ μὲ ἐπικεφαλῆς τόν καθηγητὴ τῆς Ἀνωτάτης Γεωπονικῆς κ. Ἠλία Παρασκευαΐδη.

Πιστεύουμε ὅτι μὲ τὴν ἵδρυση τῆς ΔΗΚΕΑ οἱ ἐπαρχιῶτες, πού μέχρι τώρα συσπειρώνονταν στοὺς τοπικούς καθαρά συλλόγους, θὰ ἔχουν τὴν εὐκαιρία νὰ ἑνώσουν τὴ φωνή τους γιὰ τὴν ἐπίλυση τῶν κοινῶν προβλημάτων ὁλόκληρης τῆς ἑλληνικῆς ἐπαρχίας. Καί τό πιό μεγάλο πρόβλημα ὅλης τῆς ἐπαρχίας εἶναι ἡ ἐγκατάλειψη καί ἡ ἐμήμωσή της.

Ἡ ΔΗΚΕΑ εἶναι δυνατό νὰ ἀποτελέσει τὴν ἀπαρχὴ γιὰ τό ξαναζωντάνεμα τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαρχίας.

ΜΕΣΕΝΙΚΟΛΙΤΙΚΑ ΝΕΑ

(Συνέχεια ἀπό τὴν 1η σελίδα)

σα τῆς βιβλιοθήκης καί ἔδωσαν ὁδηγίες γιὰ τὴν ἐκτέλεση τῶν ἀπαραιτήτων ἔργων πρὶν στείλουν τὸν ἐπιπλοποιό γιὰ τὴν αἴθουσα τῆς βιβλιοθήκης.

—Ἐπίσης ὁ Θωμᾶς Β. Ἀγορίτσας Καλλιτέχνης οἰκοδόμος προσφέρεται νὰ διακοσμήση τὸν τοῖχο γύρω ἀπ' τὴν εἴσοδο τοῦ Πνευματικοῦ Κέντρου μὲ κομμάτια μαρμάρου, κατὰ τὸ Βυζαντινό σχέδιο.

Γιὰ τὴν χειρονομία τους τούς συγχαίρουμε θερμῶς, καί τούς εὐχαριστοῦμε, εὐχάμεθα δὲ νὰ βρεθοῦν μιμητές τους, γιὰ τὴν ἀποπεράτωση τοῦ κολοσσιαίου αὐτοῦ ἔργου, πού λέγεται Πνευματικό Κέντρο.

⁂ Τεχνικοί ἀπό τὰ Τρίκαλα τελείωσαν καί τοποθέτησαν στὴν ἐκκλησία μας τά δύο ἀναλόγια, ἀξίας 50.000 δραχμῶν, τά ὁποῖα ἔγιναν μὲ δαπάνη τοῦ συμπολίτου μας Θωμᾶ Ἀπ. Νούσια συνταξιούχου τέως ἀρχηγοῦ Ἀστυνομίας πόλεων.

Ἡ κατασκευή τους εἶναι σωστὸ καλλιτέχνημα, καί μὲ τὴν τοποθέτησή τους ἐφάλλη σχετικὴ δέηση ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν γονέων καί συγγενῶν τοῦ δωρητοῦ καί μακροημέρευση αὐτοῦ. Ὅλοι οἱ κάτοικοι τόν εὐχαριστοῦν καί εὔχονται ἡ γενναία αὐτή χειρονομία του νὰ εὕρῃ καί μιμητές γιὰ τὴν κατασκευὴ ἔργων κοινῆς ὠφελείας.

Ἀπό τὴν 20.6.1979 ἄρχισε ἡ κτηματογράφηση τῶν ἀμπελιῶν τῆς περιοχῆς μας, ἀπό Κρατικό Τοπογραφικό συνεργεῖο γιὰ τὴν κατάρτιση τοῦ κτηματολογίου αὐτῶν. Τὸ κτηματολόγιο εἶναι ἀπαραίτητο στοιχεῖο γιὰ νὰ πάρη τὴν ὀνομασία προελεύσεως τό κρασί πού θὰ γίνει ἀπό τὰ σταφύλια «Μαῦρα Μεσενικόλα».

—Ἐπίσης ἡ Ἕνωση Συνεταιρισμῶν Καρδίτσης ἀποφάσισε νὰ κατασκευάση τὴν στοὰ παλαιώσεως οἴνου, τὸ πρατήριο, καί ὑποδειγματικό ἀμπέλι στὴν περιοχή μας, καί στὴ θέση «Τσιαλιά» ἀρχίζοντας ἀπό τὸ κτῆμα Ἀφῶν Δημητρίου Κατσιάκου καί ὅσων ἄλλων κτημότων προσφερθοῦν γύρω ἀπ' αὐτό.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

—Ἡ Αλίκη Κων. Σφέτσιου γέννησε κοριτσάκι, ἡ Βασιλική Γεωργ. Γώγου γέννησε κοριτσάκι. Κοριτσάκι ἐπίσης γέννησε καί ἡ γυναῖκα τοῦ Λάμ. Βασιλάκου, τούς γονεῖς τους τούς εὐχόμαστε νὰ τούς ζήσουν.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

—Ὁ Σπῦρος Ἀποστ. Κώτης ταχυδρομικός ὑπάλληλος Μεσενικόλα, βάπτισε τό ἀγοράκι του μὲ τό ὄνομα Ἀπόστολος. Τὸν εὐχόμαστε νὰ τοῦ ζήσει καὶ εὐτυχίσει.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Ἀρραβωνιάστηκαν ὁ Δημήτριος Ἀποστ. Καρακοτσάνης μὲ τὴν Ἰωάννα Καραγιάννη ἀπό τὸ Νέο Μοναστῆρι, καί ὁ Σεραφείμ Βαΐου Μήτσιος μὲ τή Δήμητρα Χανῆ ἀπό τό Καρποχῶρι. Τούς συγχαίρουμε καί τούς εὐχόμαστε ὁλόψυχα καλά στέφανα.

ΓΑΜΟΙ

Παντρεύτηκαν ὁ Εὐάγγελος Ἀλιφιδιάδου Μηλιώνης μὲ τὴν Εὐτυχία Παπαποστόλου ἀπό τό Ριζαριό Τρικάλων, καί ἡ Μαρία Κων)νου Σιώκου μὲ τὸν Θωμᾶ Ἀθανασίου Τσιαμαντᾶ ὑπάλληλον ΟΤΕ Καρδίτσης. Τούς εὐχόμαστε νὰ ζήσουν καί νὰ εὐτυχήσουν.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Πέθαναν ὁ Θωμᾶς Ἀναστασίου Βελιμέζης ἐτῶν 77, ἡ Ἑλένη Βασιλείου Ψημμένου (Τσιακούμη) ἐτῶν 80, καί στὴν Ἀθήνα ὁ Δημήτριος Νικολάου Κορώνης ἐτῶν 88. Τούς οἰκείους συλλυπούμεθα.

Π. Π.

ΟΝΟΜΑΤΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ ΤΗΣ "ΝΕΒΡΟΠΟΛΗ, ΠΟΥ ΜΑΣ ΕΣΤΕΙΛΑΝ ΤΗΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΤΟΥΣ

ΤΟΥ ΓΙΑΝΝΗ ΠΑΪΖΑΝΟΥ

Ὅπως ὑποσχεθήκαμε δημοσιεύουμε τὰ ὀνόματα ἀναγνωστῶν τῆς «ΝΕΒΡΟΠΟΛΗ» πού θὰ ἔχει θέσει ἀποδείξεως ἀλλά καὶ δικαιολογητικό γιὰ τὸ Ταμεῖο τῆς Ἑνώσεως.

Ἀρχίζουμε μὲ τὰ ὀνόματα αὐτῶν πού πρόσφεραν κάτι πιὸ πολὺ ἀπό τὴν συνδρομή τῶν 150 δραχμ. ὑπακούοντας στὴν παράκλησή μας νὰ βοηθήσουν τούς λίγους πού σηκώνουν τὸ τεράστιο βάρος τῆς ἐκδόσεως τῆς «ΝΕΒΡΟΠΟΛΗ» γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τῶν ἐξόδων καί τὴν βελτίωσή της.

Μερικῶν ἡ προσφορά εἶναι συγκινητική καί τοὺς εὐχαριστοῦμε μὲ ἰδιαίτερα, εὐχόμενοι τό παράδειγμά τους νὰ ἀκολουθήσουν καὶ ἄλλοι συγχωρινανοί.

Βασιλειάδου Ἀθηνᾶ (Τσαγανοῦ)	1.000
Ἀγορίτσας Θ. Βασίλης	1.000
Ψάρρας Ν. Χρῖστος	500
Κρικέλης Βασ. (Σπούγκου)	500
Μανώλη Ἀ)φοὶ	500
Ποδηματᾶς Παναγ. καὶ Χρυσοστ.	500
Φιλίππου Δ. Φιφὴ	500
Σούκα Ἀλεκ. Ζωὴ	500
Οἰκονόμου Μαργαρίτα	500
Παπακωνσταντίνου Κων.	500
Ξυδιὰ Κούλα	500
Βελημέζης Θ. Τάσιος	500
Μήτσιου Κ. Τζίμης	360
Κουλουρὰ Ἑλένη (Μήτσιου ΗΠΑ)	360
Γαβριὴλ Ἀφροδίτη (Μήτσιου ΗΠΑ)	360
Κόντου Μαρίου (Μήτσιου)	360
Μήτσιου Ἀλ. Βασιλ.	300
Ἀντωνούλας Κ. Ἀρίστ.	300
Ντελαγιῶργος Σ. Κώστας	300
Μιχαλάκη Ἀντιγ. (Μήτσου)	300
Παπαδημητρίου Α. Βασιλ.	300
Κωντούλης Θωμᾶς (Βουνέσι	300
Τσόλμης Α. Βασίλ.	300
Νασιόκος Θωμᾶς (Βουνέσι)	300
Τσιαντής Ἀπ. Γιάν. (Βουνέσι)	300
Σιάτρας Κων. (Φυλαχτὴ)	300
Καρασιῶτος Δημ.	300
Μπέλιας Ἀλέξανδρος	250
Ποδηματᾶς Κ. Ἄγγελος	200
Σταμάτερος Μανώλης	200
Μανώλης Σ. Μιλπιάδης	200
Παπαναστασίου Α. Δημ.	200
Μασχοβίδης Ἀπ. (Βλάσδο)	200
Τσάβαλος Παν. (Βουνέσι)	200
Καϊλιάζη Ἀρσ. (Βλάσδο)	150

Ἀπὸ λάθος τοῦ Τυπογραφείου, δὲν καταχωρήθηκε τόν προηγούμενο μῆνα ἡ συνδρομή τοῦ Ψημένου Παναγ. δραχ. 500.

Οἱ προϋποθέσεις γιὰ τὸ γαμήλιο δῶρο τῆς Ἐργ. Ἑστίας

Ἀπὸ τὴν Ἐργατικὴ Ἑστία ἀνακοινώθηκε ὅτι μετὰ τὴν αὔξηση τῶν γενικῶν κατωτάτων ὁρίων τῶν μισθῶν καί τῶν ἡμερομισθίων, γιὰ νὰ πάρουν οἱ ἐργαζόμενες τὸ γαμήλιο δῶρο χρειάζονται, ὡς πρός τό ὕψος τῶν ἀποδοχῶν τους, οἱ ἑξῆς προϋποθέσεις:

—Γιὰ ὅσες παντρεύτηκαν μέχρι τίς 28 Φεβρουαρίου 1979 δὲν πρέπει ὁ μέσος ὅρος τῶν μηνιαίων ἀποδοχῶν τους κατὰ τὸ τελευταῖο τρίμηνο πρὶν ἀπό τόν γάμο νὰ ὑπερβαίνει τίς 12.600 δραχ.

Γιὰ ὅσες παντρεύτηκαν μετὰ τὴν 1η Μαρτίου 1979, δὲν πρέπει ὁ μέσος ὅρος τῶν μηνιαίων ἀποδοχῶν νὰ ὑπερβαίνει τίς 14.490 δραχ.

Τό ποσὸ τοῦ γαμήλιου δώρου γιὰ ὅσες παντρεύτηκαν ἤ θὰ παντρευθοῦν μέσα στό 1979 εἶναι 11.700 δραχ.

Γιὰ τίς θυγατέρες τῶν πολυτέκνων τό ποσὸ τοῦ γαμήλιου δώρου εἶναι 14.400 δραχ.

Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΑΡΔΙΤΣΙΩΤΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ

Ὁ σύλλογος Καρδιτσιωτῶν Φοιτητῶν ἔχει ἱδρυθεῖ τὸ 1957. Μέλη του εἶναι οἱ φοιτητές τοῦ νομοῦ Καρδίτσας πού βρίσκονται στὴν Ἀθήνα.

Στὸ ἐνεργητικό του ὑπάρχουν πολλὲς προσπάθειες γιὰ τὸ ἀνέβασμα τοῦ πολιτιστικοῦ ἐπιπέδου τῆς ἐπαρχίας μας. Ἐπίσης πολλὲς φορές ἔκανε μὲ διάφορες ἐκδηλώσεις γνωστὰ στούς ἀνθρώπους τοῦ νομοῦ μας τὰ προβλήματα τῆς ἐκπαίδευσης.

Ὅπως μαθαίνουμε, τό φετεινό καλοκαίρι θὰ κυκλοφορήσει στὸ νομό μας ἐνημερωτικό φυλλάδιο γιὰ τὴν κατάσταση στήν Ἀνώτατη Παιδεία.

Ἀκόμα θὰ διοργανώσει διάφορες πολιτιστικὲς ἐκδηλώσεις ὅπως θεατρικὴ παράσταση ἤ προβολή ταινίας, στήσιμο βιβλιοθηκῶν κλπ.

Ὁ σύλλογος Καρδιτσιωτῶν Σπουδαστῶν θὰ ἀναλάβει τὴ ἔκθεση παιδικοῦ βιβλίου στά πλαίσια τῆς πολιτιστικῆς ἑβδομάδας πού διοργανώνει τὸ Τ. Ν. τοῦ συλλόγου μας. Ἐπί πλέον θὰ βοηθήσει καί στὴν ἔκθεση βιβλίου.

Σὲ συνεργασία μὲ τό Τ. Ν. τοῦ Συλλόγου Βουνεσιωτῶν θὰ ἱδρυθεῖ στὸ Βουνέσι βιβλιοθήκη.

Ἐμεῖς ἀπ' τὴν πλευρά μας εὐχαριστοῦμε τὸ σύλλογο Καρδιτσιωτῶν φοιτητῶν πού φέτος προτίμησε γιὰ τίς ἐκδηλώσεις του τὴν περιοχή μας, καί τονίζουμε ὅτι ἀξίζει ὁ σύλλογός αὐτός νὰ πλαισιωθεῖ ἀπ' ὅλους ταύς συντοπίτες φοιτητές καί σπουδαστές.

Η ΣΥΝΤΑΞΗ